

คู่มือการปฏิบัติงาน

ตามระเบียบกรมประมง ว่าด้วยการยื่นคำขอ
และการอนุญาตให้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำประเภท
ที่สาธารณประโยชน์ พ.ศ. ๒๕๕๔
สำหรับเจ้าหน้าที่กรมประมง

ส่วนอนุญาตและกำหนดมาตรการประมง

สำนักบริหารจัดการด้านการประมง

กรมประมง

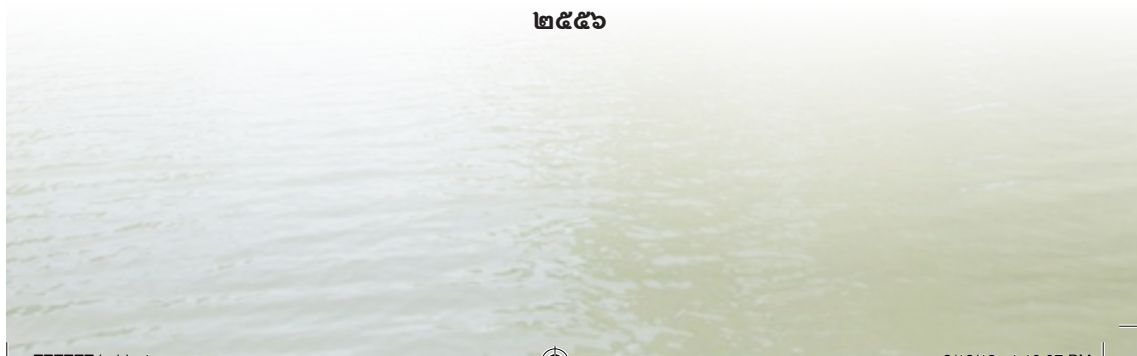
๒๕๕๖

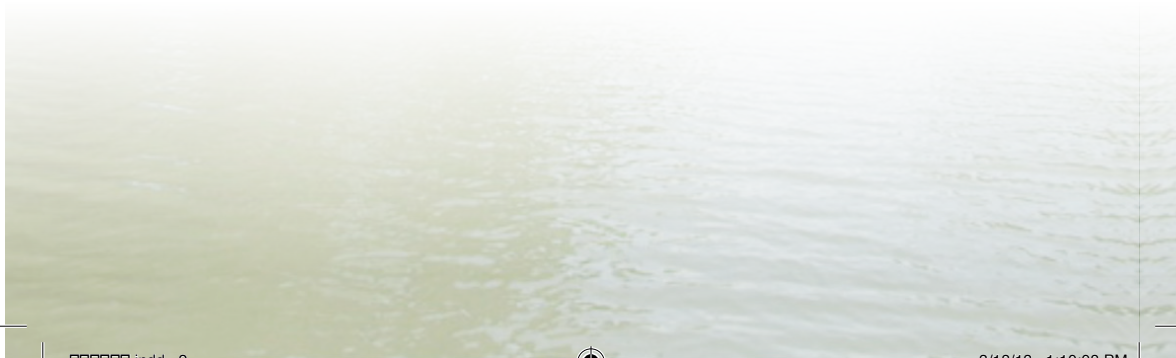

**คู่มือการปฏิบัติงาน
ตามระเบียบกรมประมง ว่าด้วยการยื่นคำขอและการอนุญาต
ให้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำประเภท
ที่สาธารณประโยชน์ พ.ศ. ๒๕๕๔
สำหรับเจ้าหน้าที่กรมประมง**

**ส่วนอนุญาตและกำหนดมาตรการประมง
สำนักบริหารจัดการด้านการประมง
กรมประมง**

๒๕๕๖

คำนำ

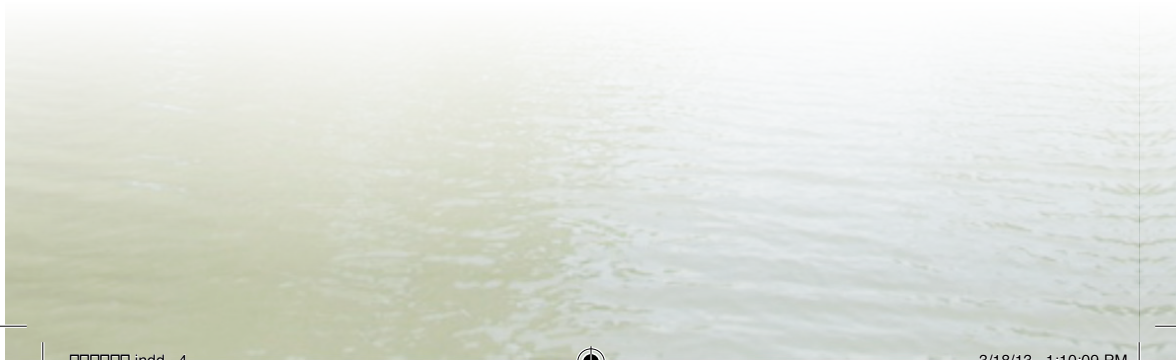
คู่มือการปฏิบัติงานตามระเบียบกรมประมง ว่าด้วยการยื่นคำขอและการอนุญาตให้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำประเภทที่สาธารณประโยชน์ พ.ศ. ๒๕๕๔ เป็นคู่มือที่จัดทำขึ้นโดยคณะทำงานจัดทำคู่มือ ตามคำสั่งกรมประมง ที่ ๑๘๒/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๕ ซึ่งสืบเนื่องมาจากกรมประมงได้ปรับปรุงระเบียบกรมประมง ว่าด้วยการยื่นคำขอและการอนุญาตให้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำประเภทที่สาธารณประโยชน์ จากระเบียบกรมประมง ว่าด้วยการยื่นคำขอและการอนุญาตให้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำประเภทที่สาธารณประโยชน์ พ.ศ. ๒๕๓๓ ฉบับเดิมที่ใช้มานานและพบว่ายังไม่สามารถใช้ในการควบคุมและจัดการการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่สาธารณประโยชน์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบกับในปัจจุบันมีการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในแหล่งน้ำสาธารณะมากขึ้น ดังนั้น เพื่อเป็นการจัดระเบียบการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในแหล่งน้ำสาธารณะไม่ให้ส่งผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมของแหล่งน้ำมากเกินไป กรมประมงจึงได้ออกระเบียบกรมประมง ว่าด้วยการยื่นคำขอและการอนุญาตให้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำประเภทที่สาธารณประโยชน์ พ.ศ. ๒๕๕๔ เพื่อใช้เป็นแนวทางปฏิบัติในเรื่องดังกล่าว และเพื่อให้การปฏิบัติงานตามระเบียบเป็นไปในแนวทางเดียวกันด้วยความเรียบร้อยตามเจตนารมณ์ คณะทำงานจึงได้จัดทำคู่มือการปฏิบัติงานเล่มนี้ขึ้นมาเพื่อให้เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องได้ใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานตามระเบียบดังกล่าว ซึ่งหวังว่าจะเป็นประโยชน์ต่อทั้งเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานและผู้สนใจในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำประเภทที่สาธารณประโยชน์ต่อไป

(ดร.วิมล จันทรโรทัย)

อธิบดีกรมประมง

๕ มีนาคม ๒๕๕๖

สารบัญ

ตอนที่ ๑

๑. การจัดระเบียบการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในแหล่งน้ำสาธารณะ	๗
๒. บทนำ	๗
๓. ภูมิปัญญาความร่วมมือในการป้องกันและแก้ไขปัญหา คุณภาพน้ำในพื้นที่ลุ่มน้ำวิกฤต	๘
๔. กฎหมายประมงกับการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ	๑๑

ตอนที่ ๒

๕. แนวทางปฏิบัติในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในแหล่งน้ำสาธารณะ	๑๙
๖. ข้อกำหนดเกี่ยวกับคณะกรรมการ การแต่งตั้งคณะกรรมการ	๒๑
๗. อำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการระดับจังหวัด	๒๔
๘. การกำหนดพื้นที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ	๒๖
๙. การคำนวณพื้นที่การเลี้ยงปลาในกระชังต่อพื้นที่แหล่งน้ำ	๒๘
๑๐. การยื่นคำขออนุญาตเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในแหล่งน้ำสาธารณะ	๓๑
๑๑. การดำเนินการของอำเภอ	๓๔
๑๒. การดำเนินการของจังหวัด	๓๘
๑๓. การดำเนินการของเจ้าหน้าที่กรมประมง	๔๒
๑๔. เงื่อนไขที่ผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติ	๔๕
๑๕. การต่ออายุหนังสืออนุญาต	๔๖
๑๖. แผนผังขั้นตอนการกำหนดพื้นที่เลี้ยงสัตว์น้ำในกระชัง/ ขั้นตอนการยื่นคำขอและการอนุญาต	๔๙

ภาคผนวก

๑๗. ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
เรื่อง เจื่อนไชรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
ว่าด้วยการอนุญาตให้ทำการประมงหรือเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ
ในที่จับสัตว์น้ำประเภทที่สาธารณประโยชน์
ตามพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ๒๕๕๔ ๕๒
๑๘. ระเบียบกรมประมง ว่าด้วยการยื่นคำขอและการอนุญาต
ให้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำประเภทที่สาธารณประโยชน์
พ.ศ. ๒๕๕๔ ๕๔
๑๙. ประกาศกรมประมง เรื่อง หลักเกณฑ์การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ
ในที่จับสัตว์น้ำประเภทที่สาธารณประโยชน์ ๖๖
๒๐. ตัวอย่างคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการระดับจังหวัด ๗๓
๒๑. ตัวอย่างการกรอกรายละเอียดในคำขออนุญาต ๗๕
๒๒. คำสั่งกรมประมง ที่ ๑๘๒/๒๕๕๕ เรื่อง
แต่งตั้งคณะทำงานจัดทำคู่มือการปฏิบัติงานตามระเบียบ
กรมประมงว่าด้วยการยื่นคำขอและการอนุญาต
ให้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำประเภท
ที่สาธารณประโยชน์ พ.ศ. ๒๕๕๔ ๗๘

ตอนที่ ๑

การจัดระเบียบการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในแหล่งน้ำสาธารณะ

โดย คณะทำงาน*

บทนำ

การเลี้ยงปลาในกระชัง
ปัจจุบันนี้ได้มีการขยาย
ตัวอย่างมาก ตามแม่น้ำ
ลำคลองหรือแหล่งน้ำต่างๆ
จะพบเห็นกระชังเลี้ยงปลา
น้อยใหญ่เรียงรายอยู่ทั่วไป
ในเรื่องนี้มีกฎหมายเกี่ยวข้อง
หลายฉบับอยู่ในความรับผิดชอบ

ของหลายหน่วยงาน โดยในส่วนที่กรมประมงรับผิดชอบนั้น ได้
กำหนดให้การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในแหล่งน้ำสาธารณะต้องมีการขออนุญาต
ซึ่งแต่เดิมกำหนดวิธีปฏิบัติไว้ตามระเบียบกรมประมง **ว่าด้วยการยื่นคำขอ
และการอนุญาตให้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำประเภทที่
สาธารณประโยชน์ พ.ศ. ๒๕๓๓** และนอกจากนี้ยังมีกฎหมายอื่นที่
เกี่ยวข้องอีก เช่น ในเรื่องการปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำน้ำก็จะมีกฎหมาย
เกี่ยวกับการเดินเรือในน่านน้ำไทย หรือกฎหมายเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม
 เป็นต้น

การขยายตัวของการเพาะเลี้ยงในกระชังที่เพิ่มขึ้นมากจนอาจส่งผล
กระทบต่อสภาพของแหล่งน้ำและกลายเป็นปัญหาต่อไปในอนาคต

* คำสั่งกรมประมง ที่ ๐๔๒/๒๕๕๕ เรื่อง แต่งตั้งคณะทำงานจัดทำคู่มือการปฏิบัติงานตามระเบียบ
กรมประมง ว่าด้วยการยื่นคำขอและการอนุญาตให้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำประเภทที่
สาธารณประโยชน์ พ.ศ. ๒๕๕๕

8

ประกอบกับแนวทางปฏิบัติที่ใช้อยู่ยังไม่สามารถใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาดังกล่าวกรมประมงจึงได้ออกระเบียบฯ ว่าด้วยการขอและการอนุญาตให้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำประเภทที่ สาธารณประโยชน์ พ.ศ. ๒๕๕๔ โดยได้ยกเลิกระเบียบฉบับปี ๒๕๓๓

ระเบียบกรมประมงฉบับ ปี ๒๕๕๔ ได้เปลี่ยนแปลงหลักการเลี้ยงสัตว์น้ำในที่สาธารณะ จากเดิมไปพอสมควร ดังนั้น ใน คู่มือตอนแรกนี้จึงจะอธิบายเพื่อทำความเข้าใจก่อนว่าเหตุใดจึง กำหนดเช่นนั้น และเพื่อคลาย ข้อสงสัยว่าจะทำอย่างไร “เมื่อ

ต้องเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในแหล่งน้ำสาธารณะ” และรวมทั้งมุมมองในข้อ กฎหมายบางส่วนที่เกี่ยวข้องด้วย

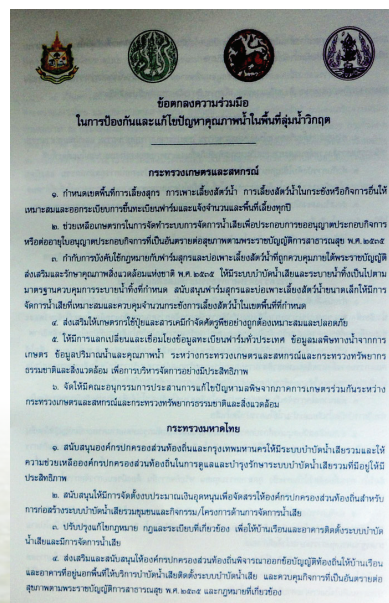
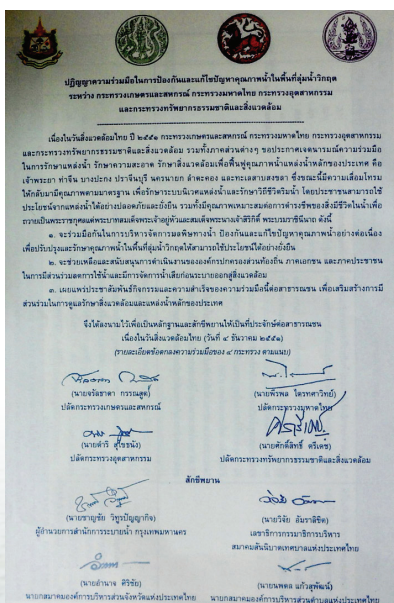
ปฏิญญาความร่วมมือในการป้องกันและแก้ไขปัญหาคูณภาพน้ำ ในพื้นที่ลุ่มน้ำวิกฤต

หากย้อนไปเมื่อปี ๒๕๕๑ ได้เกิด ปฏิญญาความร่วมมือในการป้องกันและ แก้ไขปัญหาคูณภาพน้ำในพื้นที่ลุ่มน้ำวิกฤต ระหว่างกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงอุตสาหกรรม และกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยในปฏิญญาข้อหนึ่งได้ระบุไว้ ว่า “จะร่วมมือกันในการจัดการมลพิษทาง น้ำ ป้องกันและแก้ไขปัญหาคูณภาพน้ำ อย่างต่อเนื่อง เพื่อปรับปรุงและรักษา

คุณภาพน้ำในพื้นที่ลุ่มน้ำวิกฤตให้สามารถใช้ประโยชน์ได้อย่างยั่งยืน” นอกจากนี้ทั้ง ๔ กระทรวงที่ร่วมลงนามในปฏิญญาดังกล่าว ยังได้มีการจัดทำข้อตกลงความร่วมมือในการป้องกันและแก้ไขปัญหาคุณภาพน้ำในพื้นที่ลุ่มน้ำวิกฤต โดยในส่วนของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์นั้นได้ตกลงที่จะกำหนดเขตพื้นที่การเลี้ยงสุกร การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ การเลี้ยงสัตว์น้ำในกระชังหรือกิจการอื่นให้เหมาะสมและออกระเบียบการขึ้นทะเบียนฟาร์มและแจ้งจำนวนและพื้นที่เลี้ยงทุกปี รวมทั้ง**ควบคุมจำนวนกระชังการเลี้ยงสัตว์น้ำในเขตพื้นที่ที่กำหนด**

ในกิจกรรมดำเนินงานภายใต้ปฏิญญาความร่วมมือและข้อตกลงดังกล่าว ได้กำหนดให้มีหน่วยงานรับผิดชอบในการดำเนินการ โดยในเรื่องเกี่ยวกับกำหนดเขตพื้นที่ที่เหมาะสมสำหรับการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ การเลี้ยงสัตว์น้ำในกระชังหรือกิจการอื่น และออกระเบียบการขึ้นทะเบียนฟาร์มและแจ้งจำนวนและพื้นที่เลี้ยงทุกปี และ**ควบคุมจำนวนกระชังการเลี้ยงสัตว์น้ำในเขตพื้นที่ที่กำหนด** ได้ให้กรมประมงเป็นหน่วยงานดำเนินการหลัก

เมื่อกลับมามองหลัก
เกณฑ์การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำใน
ที่สาธารณะประโยชน์ตาม
ระเบียบฉบับปี ๒๕๓๓ ที่ใช้อยู่
ในขณะนั้นเห็นว่า ยังไม่
สามารถนำมาใช้ปฏิบัติให้
สอดคล้องกับปัญญาและข้อ
ตกลงดังกล่าวได้อย่างสมบูรณ์

การอนุญาตเป็นไปเพื่อการทดลองทางวิชาการของเจ้าหน้าที่หรือการ
ทดลองเลี้ยงของเกษตรกรบางรายเท่านั้น แต่ในความเป็นจริง เกษตรกร
ส่วนใหญ่ไม่ได้กระทำการเลี้ยงสัตว์น้ำเพื่อการทดลองแต่อย่างใด ไม่มีการ
จำกัดจำนวนกระชัง ไม่มีการกำหนดพื้นที่ใดควรให้เลี้ยงได้หรือไม่ แหล่ง
น้ำใดควรเลี้ยงได้จำนวนเท่าไร และนอกจากนี้ในการตรวจสอบหรือการ
ดูแลก็ไม่ทั่วถึง ประกอบกับที่ผ่านมามีการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในกระชังได้มี
การขยายตัวเพิ่มขึ้นเป็นอย่างมาก ผู้ใช้แหล่งน้ำรวมถึงหน่วยงานอื่นที่
เกี่ยวข้องต่างก็อยากให้ผู้ที่เกี่ยวข้องมีการเข้มงวดกวดขันในการเพาะเลี้ยง
สัตว์น้ำตามแหล่งน้ำสาธารณะ โดยอ้างว่าการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำตามแหล่ง
น้ำต่างๆ ที่มากเกินไปนั้นอาจเกิดปัญหาน้ำเน่าเสียและส่งผลกระทบต่อการ
ใช้น้ำเพื่อการอุปโภคและบริโภค กระชังเลี้ยงปลาเกิดขวางการสัญจรทาง
น้ำรวมถึงการระบายน้ำ เป็นต้น

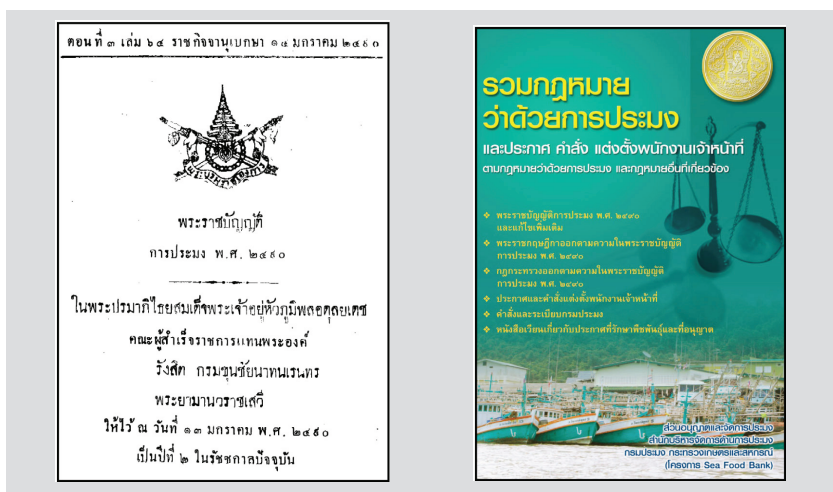

กรมประมงพยายามหา
วิธีที่จะแก้ไขปัญหาดังกล่าว
เพื่อจัดระเบียบการเพาะเลี้ยง
สัตว์น้ำในแหล่งน้ำสาธารณะ
โดยเฉพาะการเลี้ยงปลาใน
กระชังที่กำลังได้รับความนิยม
มากขึ้น เพื่อให้ผู้ประกอบการ

อาชีพเลี้ยงปลาในกระชังอยู่ได้โดยไม่เป็นการสร้างภาระเพิ่มแก่แหล่งน้ำมากเกินไป สังคมทั่วไปยอมรับได้ ดังนั้น จึงได้แต่งตั้งคณะทำงานขึ้นมาชุดหนึ่งประกอบด้วยนักวิชาการและเจ้าหน้าที่จากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่อรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ปัญหารวมทั้งพิจารณาหามาตรการแก้ไข ปัญหา เพื่อจัดระเบียบการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในแหล่งน้ำสาธารณะเป็นแนวทางปฏิบัติที่เหมาะสมต่อไป

กฎหมายประม่งกับการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

การที่พระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ๒๔๙๐ ได้บัญญัติมาเป็นเวลานาน (ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ ๑๔ มกราคม พ.ศ. ๒๔๙๐) จึงอาจไม่ครอบคลุมเรื่องต่างๆ ที่กำลังเกิดเป็นปัญหาอยู่ในปัจจุบัน รวมถึงการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในกระชังตามแหล่งน้ำสาธารณะที่จะกล่าวถึงนี้ด้วย

พระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ๒๔๙๐ ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาแล้ว ๕ ครั้ง^๖ โดยล่าสุดมีการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการประมง

^๖ พระราชบัญญัติการประมง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๙๐
พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ๒๔๙๐ พ.ศ. ๒๕๐๓
พระราชบัญญัติอนุมัติพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ๒๔๙๐ พ.ศ. ๒๕๐๓
ประกาศของคณะปฏิวัติ (ฉบับที่ ๑๐๕)
พระราชบัญญัติการประมง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๔

(ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๔ ตลอดเวลากว่า ๖๐ ปี ได้มีอนุบัญญัติต่างๆ ทั้งพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ประกาศกระทรวง ประกาศจังหวัด รวมทั้งระเบียบปฏิบัติออกมาเป็นจำนวนมากส่วนบทบัญญัติที่เกี่ยวกับการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำมีกำหนดไว้ไม่สมบูรณ์นัก อนุบัญญัติที่ออกมาก็ใช้ได้ในบางเรื่องเท่านั้น เช่น กฎกระทรวงฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๔๙๐) ว่าด้วยที่อนุญาตซึ่งเกี่ยวกับการทำการประมงและเลี้ยงสัตว์น้ำในที่อนุญาตที่มุ่งเน้นเรื่องเงินอาคารค่าที่อนุญาต หรือกฎกระทรวงฉบับที่ ๗ (พ.ศ. ๒๔๙๐) ว่าด้วยบ่อเลี้ยงสัตว์น้ำ ก็เป็นเรื่องการขออนุญาตขุดหรือสร้างบ่อเลี้ยงสัตว์น้ำในที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน เป็นต้น

การที่พระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ๒๔๙๐ ไม่มีบทบัญญัติเกี่ยวกับการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ชัดเจน จึงได้มีการพยายามหาบทบัญญัติที่พอใช้ได้มาใช้เพื่อแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการเลี้ยงปลาในกระชังตามแหล่งน้ำสาธารณะต่างๆ โดยเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๓ ได้มีการนำมาตรา ๑๖^๓ มาใช้โดยการตีความกฎหมายให้สามารถใช้ปฏิบัติได้ และนี่จึงเป็นที่มาของการกำหนดเงื่อนไขรัฐธรรมนูญตามประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ปี พ.ศ. ๒๕๓๓

“ที่จับสัตว์น้ำ” นิยามควรรู้

พระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ๒๔๙๐ แบ่งที่จับสัตว์น้ำเป็น ๔ ประเภท^๔ คือ ที่รักษาพืชพันธุ์ ที่ว่าประมูล ที่อนุญาต และที่สาธารณประโยชน์ คำว่า “ที่จับสัตว์น้ำ” ตามความหมายในมาตรา ๔ (๕) หมายความว่า “ที่ซึ่งมีน้ำขัง หรือไหล เช่น ทะเล แม่น้ำ ลำคลอง หนอง บึง เป็นต้น และหาดทั้งปวง บรรดาซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน รวมทั้งป่าไม้และพื้นดินซึ่งน้ำท่วมในฤดูน้ำไม่ว่าจะเป็นสาธารณสมบัติของ

^๓ มาตรา ๑๖ ที่สาธารณประโยชน์ คือที่จับสัตว์น้ำซึ่งทุกคนมีสิทธิทำการประมงและเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำได้

บุคคลใดซึ่งทำการประมงหรือเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่สาธารณประโยชน์ ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่รัฐธรรมนูญกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

แผ่นดิน หรือที่ดินอันบุคคลถือกรรมสิทธิ์และภายในเขตน่านน้ำไทย หรือน่านน้ำอื่นใดซึ่งประเทศไทยใช้อยู่หรือมีสิทธิ์ที่จะใช้ต่อไปในการทำการประมง โดยที่น่านน้ำเหล่านั้นปรากฏโดยทั่วไปว่ามีขอบเขตกฎหมายท้องถิ่น หรือธรรมเนียมประเพณี หรือตามกฎหมายระหว่างประเทศ หรือตามสนธิสัญญาหรือด้วยประการใด”

การประกาศกำหนดประเภทของที่จับสัตว์น้ำให้คณะกรรมการจังหวัด^๕ เป็นผู้ที่มีอำนาจในการประกาศกำหนดประเภทที่จับสัตว์น้ำภายในเขตท้องที่ของตนว่าเป็นประเภทที่รักษาพืชพันธุ์ ที่ว่าประมูล หรือที่อนุญาต ส่วนในบริเวณซึ่งมิได้มีประกาศกำหนดก็ให้ถือว่าเป็นประเภท **“ที่สาธารณประโยชน์”**

“คณะกรรมการจังหวัด” คือ คณะกรรมการจังหวัดตามความในมาตรา ๕๓^๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธาน และหัวหน้าส่วนราชการ

^๕ มาตรา ๖ บรรดาที่จับสัตว์น้ำทั้งปวงให้กำหนดเป็น ๔ ประเภท คือ

- (๑) ที่รักษาพืชพันธุ์
- (๒) ที่ว่าประมูล
- (๓) ที่อนุญาต
- (๔) ที่สาธารณประโยชน์

^๖ มาตรา ๗ ให้คณะกรรมการจังหวัดโดยอนุมัติของรัฐมนตรี มีอำนาจประกาศกำหนดประเภทที่จับสัตว์น้ำภายในเขตท้องที่ของตนว่าเข้าอยู่ในประเภทที่รักษาพืชพันธุ์ ที่ว่าประมูล หรือที่อนุญาตที่จับสัตว์น้ำซึ่งมิได้มีประกาศตามความในวรรคหนึ่งให้ถือเป็นที่สาธารณประโยชน์

^๖ มาตรา ๕๓ ในจังหวัดหนึ่งให้มีคณะกรรมการจังหวัด ทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษาของผู้ว่าราชการจังหวัดในการบริหารราชการแผ่นดินในจังหวัดนั้น กับปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายหรือมติของคณะรัฐมนตรีกำหนด

คณะกรรมการจังหวัดประกอบด้วย ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธาน รองผู้ว่าราชการจังหวัดหนึ่งคนตามที่ผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมาย ปลัดจังหวัด อัยการจังหวัดซึ่งเป็นหัวหน้าที่ทำกรอัยการจังหวัด ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด และหัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัดจากกระทรวงและทบวงต่างๆ เว้นแต่กระทรวงมหาดไทยซึ่งประจำอยู่ในจังหวัด กระทรวงหรือทบวงละหนึ่งคน เป็นกรรมการจังหวัดและหัวหน้าสำนักงานจังหวัดเป็นกรรมการจังหวัดและเลขานุการ

ถ้ากระทรวงหรือทบวงมีหัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัดซึ่งกรมต่างๆ ในกระทรวงหรือทบวงนั้นส่งมาประจำอยู่ในจังหวัดมากกว่าหนึ่งคน ให้ปลัดกระทรวงหรือปลัดทบวงกำหนดให้หัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัดหนึ่งคนเป็นผู้แทนของกระทรวงหรือทบวงในคณะกรรมการจังหวัด

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นสมควรจะแต่งตั้งให้หัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัดซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในราชการส่วนภูมิภาคคนหนึ่งหรือหลายคนเป็นกรรมการจังหวัดเพิ่มขึ้นเฉพาะการปฏิบัติหน้าที่ใดหน้าที่หนึ่งก็ได้

ประจำจังหวัดเป็นคณะกรรมการจังหวัด ทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษาผู้ว่าราชการจังหวัดในการบริหารราชการแผ่นดินในจังหวัดนั้น ในบางสมัยก็มีการยกเลิกไม่มีคณะกรรมการจังหวัด โดยให้อำนาจของคณะกรรมการจังหวัดที่กำหนดไว้ตามกฎหมายต่างๆ ให้โอนไปเป็นอำนาจผู้ว่าราชการจังหวัด แต่ปัจจุบันนี้ได้กลับมาให้มีตามเดิมแล้ว

บทบัญญัติที่เกี่ยวกับการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำตามกฎหมายประมงฉบับที่ใช้อยู่ในปัจจุบันนี้ ได้มีการกำหนดไว้ค่อนข้างน้อยและไม่มีรายละเอียดอะไรมากนัก มีปรากฏถ้อยคำให้เห็นแทรกอยู่ในบางมาตราเท่านั้น เช่น การเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำประเภทที่อนุญาตปรากฏอยู่ในมาตรา ๑๒^๗ หรือมาตรา ๑๓^๘ หรือการเลี้ยงสัตว์น้ำในที่สาธารณะประโยชน์ปรากฏอยู่ในมาตรา ๑๖^๙ เป็นต้น และนอกจากนี้ในเรื่อง “บ่อเลี้ยงสัตว์น้ำ” ก็มีบัญญัติไว้ ๒ มาตรา คือ มาตรา ๒๓^{๑๐} และมาตรา ๒๔^{๑๑} เท่านั้น

ส่วนการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำใน “ที่อนุญาต” เป็นการจัดระเบียบและจัดสถานที่ให้ประชาชนได้มีสถานที่ทำการเลี้ยงสัตว์น้ำได้อย่างถูกต้องตามกฎหมาย และสามารถจัดเก็บเงินอากรค่าที่อนุญาตเพื่อใช้ในการพัฒนาท้องถิ่นต่อไปได้ ซึ่งปัจจุบันเงินอากรค่าที่อนุญาตที่จัดเก็บในท้องที่ใด กฎหมายกำหนดให้เป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลในท้องที่นั้น หากผู้ใดประสงค์จะทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่อนุญาตจะต้องยื่นคำขอ

^๗ มาตรา ๑๒ ที่อนุญาต คือ ที่จับสัตว์น้ำซึ่งอนุญาตให้บุคคลทำการประมงหรือเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ และรวมตลอดถึงบ่อล่อสัตว์น้ำ

^๘ มาตรา ๑๓ ห้ามมิให้บุคคลใดทำการประมงหรือเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่อนุญาต เว้นแต่ผู้รับอนุญาต

ผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด

^๙ มาตรา ๑๖ ที่สาธารณะประโยชน์ คือ ที่จับสัตว์น้ำซึ่งบุคคลทุกคนมีสิทธิทำการประมงและเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำได้

บุคคลใดซึ่งทำการประมงหรือเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่สาธารณะประโยชน์ ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

^{๑๐} มาตรา ๒๓ ห้ามมิให้บุคคลใดขุดหรือสร้างบ่อเลี้ยงสัตว์น้ำในที่สาธารณะสมบัติของแผ่นดิน เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

^{๑๑} มาตรา ๒๔ การทำการประมงในบ่อเลี้ยงสัตว์น้ำไม่ต้องขออนุญาตและไม่ต้องเสียเงินอากรตามพระราชบัญญัตินี้

อนุญาตตามแบบที่กำหนดต่อนายอำเภอท้องที่และเสียเงินอากรตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง การอนุญาตให้ทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำประเภทที่อนุญาตเป็นอำนาจของนายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอหรือผู้ทำการแทน ผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด

สำหรับการทำการประมงหรือเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำใน “ที่สาธารณประโยชน์” ซึ่งเป็นประเด็นสำคัญที่จะกล่าวถึงในรายละเอียดต่อไปนั้น กฎหมายได้บัญญัติให้บุคคลทุกคนมี “สิทธิ” ทำการประมงหรือเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำได้แต่ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนด ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๖

เงื่อนไขของรัฐมนตรี

การทำการประมงหรือเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำใน “ที่สาธารณประโยชน์” กฎหมายได้กำหนดให้บุคคลทุกคนมี “สิทธิ” กระทำได้ ซึ่งประเด็นนี้ได้เป็นที่ถกเถียงกันอยู่พอสมควรว่า ในเมื่อกฎหมายกำหนดให้เป็น “สิทธิ” แล้วเหตุใดจึงต้องให้มีการขออนุญาตอีก แม้จะยังไม่ได้ข้อยุติในเรื่องดังกล่าวแต่ปัญหาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่สาธารณะซึ่งนับวันจะเพิ่มมากขึ้น ดังนั้นสิ่งที่มียอยู่แล้วที่พอใช้ได้และได้ใช้มาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๓ จึงต้องหิบบกสิ่งที่มีอยู่แล้วนั้นมาปรับปรุงใช้ให้เกิดประโยชน์ให้มากที่สุด

ในเรื่องนี้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้กำหนดเงื่อนไขการทำการประมงหรือเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำใน “ที่สาธารณประโยชน์” ไว้ตามประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๓^๒ โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ๒๔๙๐ เงื่อนไขกำหนดการปฏิบัติ ๒ ส่วน คือ “การทำการประมง” และ “การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ”

^๒ ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง เงื่อนไขรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ว่าด้วยการอนุญาตให้ทำการประมงหรือเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำประเภทที่สาธารณประโยชน์ลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๓ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๗ ตอนที่ ๕๖ ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๓๓

“การทำการประมง” ในที่จับสัตว์น้ำประเภทที่สาธารณประโยชน์ กำหนดให้ถือปฏิบัติตามกฎหมาย กฎกระทรวง ประกาศ ระเบียบและข้อ บังคับซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ๒๔๙๐ ซึ่งมีกฎ กระทรวง ประกาศ และระเบียบต่างๆ ที่เกี่ยวข้องอยู่เป็นจำนวนมาก และถ้าพิจารณาอัตราโทษกรณีฝ่าฝืนเงื่อนไขตามมาตรา ๑๖ วรรคสอง ที่ กำหนดไว้ตามมาตรา ๑๑ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาทหรือจำคุก ไม่เกินหนึ่งเดือนหรือทั้งปรับทั้งจำ ส่วนกรณีการฝ่าฝืนกฎหมาย กฎ กระทรวงหรือประกาศ ก็จะมีอัตราโทษกำหนดไว้เฉพาะแล้ว เช่น หาก ฝ่าฝืนประกาศที่ออกตามมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ๒๔๙๐ ที่กำหนดโทษไว้ตามมาตรา ๑๕ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าพัน บาทถึงหนึ่งหมื่นบาทหรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือทั้งปรับทั้งจำ เป็นต้น อย่างไรก็ตามเมื่อฝ่าฝืนประกาศที่ออกตามมาตรา ๓๒ แล้วจะถือว่าเป็น การฝ่าฝืนเงื่อนไขรัฐมนตรีตามมาตรา ๑๖ วรรคสองด้วยหรือไม่ ใน ทางปฏิบัติเท่าที่ตรวจสอบเอกสารยังไม่ปรากฏว่ามีการแจ้งข้อกล่าวหาด้ กล่าวแต่อย่างใด

สำหรับ **“การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ”** ในที่จับสัตว์น้ำประเภทที่ สาธารณประโยชน์นั้น เงื่อนไขของรัฐมนตรีได้กำหนดให้จังหวัดดำเนินการ เพื่อขออนุมัติประกาศกำหนดให้เป็นที่จับสัตว์น้ำประเภท “ที่อนุญาตเพาะ เลี้ยงสัตว์น้ำ” โดยให้ถือปฏิบัติตามกฎหมาย กฎกระทรวง ประกาศ ระเบียบและข้อบังคับแล้วจึงอนุญาตให้ราษฎรเข้าไปทำการเลี้ยงสัตว์น้ำ ซึ่งประเด็นนี้ในการพิจารณาของคณะทำงานที่กรมประมงแต่งตั้งขึ้นตามที่ได้ กล่าวไว้ตอนต้นก็ได้มีการหยิบยกขึ้นมาหารือกันว่าจะสามารถดำเนินการ ได้เพียงใดหรือไม่ **“ที่อนุญาตเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ”** ถ้าดูตามบัญชีท้ายพระ ราชบัญญัติ บัญชีหมายเลข ๑ อัตราเงินอากรค่าที่อนุญาต กำหนดไว้ เฉพาะ **“ที่เลี้ยงหอย”** เท่านั้น จะประกาศที่อนุญาตเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ประเภทอื่นได้อีกหรือไม่

จากความเห็นที่ว่า “นอกจากที่อนุญาตเลี้ยงหอยแล้วจะสามารถประกาศเป็นที่อนุญาตเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำประเภทอื่นๆ ได้อีกหรือไม่” กรมประมงได้มีหนังสือหารือไปที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาในประเด็นดังกล่าว ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ตอบข้อหารือ^{๑๓} ว่า **“...แม้ว่าที่จับสัตว์น้ำประเภทใดก็ได้มีการกำหนดอัตราเงินอากรค่าที่อนุญาตไว้ในบัญชีหมายเลข ๑ ก็ย่อมสามารถกำหนดให้เป็นที่จับสัตว์น้ำประเภทที่อนุญาตได้และสามารถอนุญาตให้บุคคลใดทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำประเภทอื่นที่มีได้มีการกำหนดประเภทและอัตราเงินอากรค่าที่อนุญาตไว้ได้”** จากความเห็นดังกล่าวสรุปก็คือว่า นอกจากที่อนุญาตเลี้ยงหอยแล้วยังสามารถกำหนดที่อนุญาตเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำประเภทอื่นได้ และสามารถอนุญาตให้บุคคลใดทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำประเภทอื่นที่มีได้มีการกำหนดประเภทและอัตราเงินอากรค่าที่อนุญาตไว้ได้ด้วย

เนื่องจากกฎกระทรวง ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ว่าด้วยที่อนุญาตได้กำหนดหลักเกณฑ์การอนุญาตให้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่อนุญาตไว้ว่า **“เมื่อเห็นสมควรอนุญาตก็ให้เรียกเก็บเงินอากรตามอัตราที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงและออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ขอ”** ดังนั้น การที่จะปฏิบัติตามความเห็นของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาดังกล่าวให้ได้อย่างสมบูรณ์ต่อไป จึงเห็นว่าน่าจะต้องมีการพิจารณาแก้ไขปรับปรุงกฎกระทรวงที่เกี่ยวข้องดังกล่าวหรือกฎกระทรวงอื่นๆ ให้สอดคล้องกันก่อนด้วย

นอกจากนี้เงื่อนไขรัฐมนตรียังได้กำหนดไว้ว่า **“ที่จับสัตว์น้ำประเภทที่สาธารณประโยชน์”** ซึ่งจังหวัดยังมิได้ประกาศเป็นที่อนุญาต ผู้ที่ประสงค์ **“เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ”** ให้ยื่นคำขอต่อนายอำเภอ หรือปลัดอำเภอ ผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอในท้องที่ แล้วให้อำเภอหรือกิ่งอำเภอเสนอความเห็นรายงานจังหวัด เพื่อที่จังหวัดจะได้**เสนอกรมประมงพิจารณาอนุญาตเป็นรายๆ ไป** ซึ่งหมายความว่าถ้ายังมิได้ประกาศให้เป็นที่จับสัตว์

๑๓ บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การอนุญาตให้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำประเภทที่อนุญาต (เรื่องเสร็จที่ ๑๓๒/๒๕๕๔)

น้ำประเภที่อนุญาตแล้วบริเวณนั้นก็ยังถือเป็นที่จับสัตว์น้ำประเภที่
สาธารณประโยชน์ และหากผู้ใดจะทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำใน
ที่สาธารณประโยชน์ก็ให้ยื่นคำขอต่อนายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้า
ประจำกิ่งอำเภอในท้องที่ที่จะทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

เงื่อนไขรัฐมนตรีดังกล่าวในตอนท้ายได้กำหนดไว้ว่า “การยื่นคำขอ
และการอนุญาตให้ทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่สาธารณประโยชน์ ให้เป็น
ไปตามแบบหรือระเบียบที่กรมประมงกำหนด” ดังนั้น กรมประมงจึงได้มี
การออกระเบียบกรมประมง ฉบับปี พ.ศ. ๒๕๓๓^{๑๔} เพื่อกำหนดรูปแบบวิธี
การยื่นคำขอและการอนุญาตเพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติ ซึ่งต่อมาได้ถูกยกเลิก
โดยระเบียบกรมประมง ว่าด้วยการขอและการอนุญาตให้เพาะเลี้ยงสัตว์
น้ำในที่จับสัตว์น้ำประเภที่สาธารณประโยชน์ พ.ศ. ๒๕๕๔ ที่ใช้เป็น
แนวทางในการปฏิบัติฉบับปัจจุบันซึ่งจะได้กล่าวถึงรายละเอียดในตอนต่อไป

^{๑๔} ระเบียบกรมประมง ว่าด้วยการยื่นคำขอและการอนุญาตให้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำ
ประเภที่สาธารณประโยชน์ พ.ศ. ๒๕๓๓ ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๓๓

ตอนที่ ๒

แนวทางปฏิบัติในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ในแหล่งน้ำสาธารณะ

(ตามระเบียบกรมประมง ว่าด้วยการขอและการอนุญาตให้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่
จับสัตว์น้ำประเภทที่สาธารณประโยชน์ พ.ศ. ๒๕๕๔)

โดย คณะทำงาน*

ตามที่ได้กล่าวไว้ในตอนที่แล้ว เกี่ยวกับเงื่อนไขรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งกำหนดโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ๒๔๙๐ ได้ระบุไว้ว่า **“ที่จับสัตว์น้ำประเภทที่สาธารณประโยชน์”** ซึ่งจังหวัดยังมิได้ประกาศเป็นที่อนุญาต ผู้ใดประสงค์ “เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ” ให้ยื่นคำขออนุญาตนายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอในท้องที่ แล้วให้นายอำเภอหรือกิ่งอำเภอเสนอความเห็นรายงานจังหวัด เพื่อที่จังหวัดจะได้เสนอกรมประมงพิจารณาอนุญาตเป็นรายๆ ไป และในตอนท้ายได้กำหนดไว้ว่า “การยื่นคำขอและการอนุญาตให้ทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่สาธารณประโยชน์ให้เป็นไปตามแบบหรือระเบียบที่กรมประมงกำหนด” ต่อมากรมประมงจึงได้มีการออกระเบียบกรมประมงเพื่อกำหนดรูปแบบวิธีการยื่นคำขอและการอนุญาตเพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติ โดยฉบับที่ใช้อยู่ในปัจจุบันคือระเบียบกรมประมงว่าด้วยการขอและการอนุญาตให้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำประเภทที่สาธารณประโยชน์ พ.ศ. ๒๕๕๔ (ยกเลิกฉบับปี พ.ศ. ๒๕๓๓)

การอนุญาตให้ทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำประเภทที่สาธารณประโยชน์ ตามระเบียบกรมประมงฉบับดังกล่าวนี้ มีเจตนารมณ์ในการที่จะจัดระเบียบการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในกระชังหรือคอกตามแหล่งน้ำ

* คำสั่งกรมประมง ที่ ๑๔๒/๒๕๕๔ เรื่อง แต่งตั้งคณะทำงานจัดทำคู่มือการปฏิบัติงานตามระเบียบกรมประมง ว่าด้วยการยื่นคำขอและการอนุญาตให้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำประเภทที่สาธารณประโยชน์ พ.ศ. ๒๕๕๔

สาธารณะต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นอ่างเก็บน้ำ แม่น้ำ ลำคลอง หนอง บึง หรือทะเลและชายฝั่งทะเล ดังนั้น จึงได้มุ่งเน้นไปที่การเลี้ยงสัตว์น้ำในกระชังหรือในคอก ซึ่งตามหลักเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้ตัวกระชังหรือคอกเลี้ยงสัตว์น้ำส่วนล่างของกระชังหรือคอกต้องลอยเหนือพื้นท้องน้ำ

สำหรับการเพาะเลี้ยงหอยชนิดต่างๆ นั้น เนื่องจากได้มีการกำหนดวิธีการปฏิบัติที่ชัดเจนอยู่แล้วเกี่ยวกับการประกาศกำหนดให้เป็น **“ที่อนุญาตเลี้ยงหอย”** ประกอบกับตามประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง เงื่อนไขของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ว่าด้วยการอนุญาตให้ทำการประมงหรือเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำประเภทที่สาธารณะประโยชน์ ลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๓ เกี่ยวกับการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำประเภทที่สาธารณะประโยชน์นั้น ได้กำหนดเงื่อนไขให้จังหวัดดำเนินการเพื่อขออนุมัติประกาศกำหนดเป็นที่จับสัตว์น้ำประเภท **“ที่อนุญาตเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ”** โดยให้ถือปฏิบัติตามกฎหมาย กฎกระทรวง ประกาศ ระเบียบและข้อบังคับแล้วจึงอนุญาตให้ราษฎรเข้าไปทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ดังนั้น ในกรณีที่มีการขออนุญาตเลี้ยงหอยในที่จับสัตว์น้ำประเภทที่สาธารณะประโยชน์ จึงขอให้จังหวัดดำเนินการเพื่อประกาศกำหนดให้เป็น **“ที่อนุญาตเลี้ยงหอย”** ก่อน ตามเงื่อนไขของรัฐมนตรีดังกล่าว นอกจากนี้การประกาศกำหนดเป็น **“ที่อนุญาตเลี้ยงหอย”** ยังสามารถที่จะจัดเก็บเงินอากรค่าที่อนุญาตได้ตามบัญชีท้ายกฎกระทรวงซึ่งเป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อใช้พัฒนาท้องถิ่นต่อไปได้ด้วย

ระเบียบกรมประมงว่าด้วยการขอและการอนุญาตให้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำประเภทที่สาธารณะประโยชน์ พ.ศ. ๒๕๕๔ ซึ่งประกาศใช้เมื่อวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๔ และกำหนดให้มีผลบังคับใช้เมื่อพ้นกำหนด ๓๐ วันนับแต่วันที่ประกาศ ดังนั้น วันที่ระเบียบกรมประมงฉบับดังกล่าวเริ่มมีผลบังคับใช้จึงอยู่ประมาณวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๔ โดยระเบียบดังกล่าวได้ประกาศใช้พร้อมกับประกาศกรมประมง เรื่อง หลักเกณฑ์การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำประเภทที่สาธารณะประโยชน์ ลงวันที่ ๒๔

กันยายน ๒๕๕๔ ซึ่งเป็นหลักเกณฑ์ทางวิชาการและข้อปฏิบัติสำหรับใช้ในการพิจารณาประกอบการขออนุญาต โดยสามารถสรุปสาระสำคัญของระเบียบและประกาศฉบับดังกล่าวรวมทั้งแนวทางปฏิบัติได้ ดังนี้

ข้อกำหนดเกี่ยวกับคณะกรรมการ

เนื่องจากปัญหาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในแหล่งน้ำสาธารณะไปเกี่ยวข้องกับหลายๆ หน่วยงานและมีความเกี่ยวข้องกับกฎหมายอยู่หลายฉบับที่อยู่ในความรับผิดชอบของต่างหน่วยงาน ดังนั้น เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาดังกล่าวจึงควรจะมีการร่วมกันของผู้ที่เกี่ยวข้องจากหน่วยงานต่างๆ ให้มีส่วนร่วมรับผิดชอบด้วย โดยที่กรมประมงในฐานะเป็นหน่วยงานหนึ่งที่ต้องร่วมรับผิดชอบและแก้ไขปัญหาดังกล่าว จึงได้วางแนวทางปฏิบัติไว้ตามระเบียบกรมประมงว่าด้วยการขอและการอนุญาตให้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำประเภทที่สาธารณประโยชน์ พ.ศ. ๒๕๕๔ ซึ่งได้กำหนดให้มีการตั้งคณะกรรมการระดับจังหวัดคณะหนึ่ง ซึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการพิจารณาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำประเภทที่สาธารณประโยชน์ระดับจังหวัด” โดยให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้แต่งตั้งซึ่งประกอบด้วยผู้แทนหน่วยงานราชการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องภายในจังหวัด เข้าร่วมเป็นคณะกรรมการด้วย

สำหรับในเขตท้องที่กรุงเทพมหานครซึ่งในปัจจุบันไม่มีสำนักงานประมงจังหวัดรับผิดชอบภารกิจเกี่ยวกับด้านการประมง ซึ่งได้กำหนดให้ส่วนประมงกรุงเทพมหานคร สำนักพัฒนาและถ่ายทอดเทคโนโลยีการประมง เป็นผู้รับผิดชอบ ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการที่เกี่ยวกับด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในแหล่งน้ำสาธารณะในพื้นที่กรุงเทพมหานคร สามารถดำเนินการต่อไปได้ ระเบียบกรมประมงดังกล่าวจึงได้กำหนดให้คณะกรรมการความรวมถึงผู้อำนวยการสำนักพัฒนาและถ่ายทอดเทคโนโลยีการประมง เฉพาะการพิจารณาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำตามระเบียบดังกล่าวในเขตกรุงเทพมหานครด้วย ซึ่งหมายความว่าอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการพิจารณาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำ

ประเภทที่สาธารณประโยชน์ในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร กำหนดให้ไปเป็น
อำนาจหน้าที่ของผู้อำนวยการสำนักพัฒนาและถ่ายทอดเทคโนโลยีการ
ประมง แต่อย่างไรก็ตามในทางปฏิบัติผู้อำนวยการสำนักพัฒนาและ
ถ่ายทอดเทคโนโลยีการประมงในฐานะคณะกรรมการตามระเบียบกรม
ประมงดังกล่าว อาจจะต้องมีการประสานงานกับกรุงเทพมหานครเพื่อ
พิจารณาหรือวางหลักเกณฑ์การดำเนินการที่เหมาะสมในเรื่องดังกล่าวต่อไป

การแต่งตั้งคณะกรรมการ

การแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์
น้ำประเภทที่สาธารณประโยชน์ระดับจังหวัด ตามระเบียบได้กำหนดให้ผู้ว่า
ราชการจังหวัดเป็นผู้แต่งตั้งซึ่งประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัดหรือรองผู้
ว่าราชการจังหวัดที่ผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมายเป็นประธาน ผู้แทนจาก
หน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องเป็นกรรมการ สำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
ดังกล่าวยกตัวอย่าง เช่น หน่วยงานด้านสิ่งแวดล้อม หน่วยงานด้านเจ้าท่า
หน่วยงานด้านชลประทาน หน่วยงานด้านผังเมือง หน่วยงานด้านสังคม
หรือด้านอื่นๆ ตามความเหมาะสมและความประสงค์ของจังหวัดในการ
แก้ไขปัญหาดังกล่าว นอกจากนี้ก็ให้มีผู้แทนจากองค์กรปกครองในท้องถิ่น
ซึ่งอาจเป็นผู้แทนจากองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือผู้แทนองค์การ
บริหารส่วนตำบล หรือผู้แทนจากเทศบาลตามความจำเป็นและเหมาะสม
โดยผู้แทนจากองค์กรปกครองในท้องถิ่นอาจจะแต่งตั้งหลายคนจากหลาย
องค์กรเข้าเป็นกรรมการก็ได้ และให้มีนักวิชาการจากศูนย์วิจัยและพัฒนา
ประมงหรือศูนย์วิจัยและทดสอบพันธุ์สัตว์น้ำในพื้นที่ให้เป็นกรรมการ
ประมงจังหวัดเป็นกรรมการและเลขานุการ ทั้งนี้ อาจให้มีหัวหน้ากลุ่มหรือ
ฝ่ายในสำนักงานประมงจังหวัดหรือประมงอำเภอเข้าร่วมเป็นกรรมการและ
ผู้ช่วยเลขานุการด้วยก็ได้

สำหรับจำนวนของคณะกรรมการที่จะแต่งตั้งในแต่ละจังหวัดนั้น ไม่
ได้เป็นข้อจำกัดแต่อย่างใดโดยให้เป็นไปตามความเหมาะสมและความ

ประสงค์ของแต่ละจังหวัด ข้อสำคัญก็คือขอให้มืองค์ประกอบของคณะกรรมการโดยมีผู้แทนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดังกล่าวข้างต้นที่มีอยู่ภายในจังหวัดนั้นด้วย

ในเรื่องของคณะกรรมการนอกจากที่กล่าวมาแล้วยังอาจมีข้อสงสัยว่าคณะกรรมการชุดนี้จะซ้ำซ้อนกับคณะกรรมการอื่นของจังหวัดหรือไม่ ในประเด็นนี้ถ้าพิจารณาตามภารกิจของคณะกรรมการที่กำหนดรวมถึงอำนาจหน้าที่และวัตถุประสงค์ที่แต่งตั้งขึ้นตามระเบียบนี้ ไม่ได้ไปซ้ำซ้อนกับคณะกรรมการอื่นแต่อย่างใด ประกอบกับการพิจารณาการขออนุญาตเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่สาธารณะประโยชน์ที่ผ่านมานั้นมิได้กำหนดให้ต้องมีคณะกรรมการเป็นผู้พิจารณาแต่อย่างใดด้วย ดังนั้น เพื่อให้ปัญหาที่สะสมมาเป็นเวลานานและนับวันจะยิ่งมากขึ้นได้รับการแก้ไข จึงสมควรให้มีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาร่วมพิจารณาและแก้ไขปัญหาด้วย ระเบียบกรมประมงจึงได้กำหนดให้มีคณะกรรมการดังกล่าว ซึ่งในระยะแรกอาจจะคิดว่ามีขั้นตอนมากหรือยุ่งยากกว่าเดิม แต่เมื่อได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการและมีการวางหลักเกณฑ์ต่างๆ ของจังหวัดแล้ว การดำเนินการต่อไปก็จะสะดวกและเห็นผลที่ชัดเจนขึ้น

อย่างไรก็ตามกรณีจังหวัดใดที่อาจเคยมีคณะกรรมการหรือคณะทำงานอื่นที่มีการดำเนินการในลักษณะนี้หรือคล้ายคลึงกันอยู่แล้ว และเห็นว่าสมควรที่จะให้คณะกรรมการหรือคณะทำงานนั้นเป็นผู้พิจารณาดำเนินการในเรื่องการพิจารณาการขออนุญาตเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่สาธารณะประโยชน์ของจังหวัดด้วย ก็ขอให้จังหวัดดำเนินการปรับปรุงชื่อของคณะกรรมการหรือคณะทำงานชุดนั้นให้เป็นคณะกรรมการตามที่ระเบียบกำหนด รวมทั้งให้เพิ่มเติมองค์ประกอบโดยให้มีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้าไปในคณะกรรมการชุดดังกล่าวนั้นด้วย รวมทั้งระบุอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการเพื่อให้สอดคล้องตามที่ระเบียบกำหนดไว้ด้วย

อำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการระดับจังหวัด

เนื่องจากการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในแหล่งน้ำสาธารณะเป็นกิจการที่อาจส่งผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมของแหล่งน้ำรวมทั้งราษฎรผู้ใช้แหล่งน้ำด้วย ซึ่งเกี่ยวข้องกับกฎหมายหลายฉบับและหลายหน่วยงาน การที่กำหนดให้มีคณะกรรมการระดับจังหวัดดังกล่าวก็เพื่อให้มีหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องภายในจังหวัดซึ่งแหล่งน้ำตั้งอยู่ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการพิจารณาและจัดระเบียบไปพร้อมๆ กันด้วย และในการพิจารณาของคณะกรรมการระดับจังหวัดจึงต้องมีการพิจารณาทั้งในด้านสิ่งแวดล้อม ด้านวิชาการ ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ รวมทั้งกฎหมายและระเบียบอื่นที่เกี่ยวข้องในแต่ละพื้นที่ นอกจากนี้คณะกรรมการยังมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) กำหนดพื้นที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในแหล่งน้ำสาธารณะภายในเขตจังหวัด** (ที่จับสัตว์น้ำประเภทที่สาธารณประโยชน์) หมายถึงการกำหนดเขตพื้นที่ที่สามารถจะอนุญาตให้ราษฎรทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในกระชังหรือคอกได้ หรือพื้นที่ใดที่จะไม่ให้ทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในกระชังหรือคอกในแหล่งน้ำสาธารณะภายในเขตจังหวัด ซึ่งจะกล่าวถึงในรายละเอียดในบทต่อไป

(๒) กำหนดหลักเกณฑ์การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในแหล่งน้ำสาธารณะของจังหวัดเพิ่มเติม โดยหลักเกณฑ์ที่กำหนดจะต้องไม่ขัดกับหลักเกณฑ์ตามประกาศกรมประมงกำหนดไว้ ทั้งนี้ เนื่องจากหลักเกณฑ์ที่กรมประมงกำหนดไว้นั้นเป็นเกณฑ์กลางใช้ทั่วไปกับทุกพื้นที่ซึ่งอาจจะไม่ครอบคลุมตามที่จังหวัดต้องการ ดังนั้น จึงให้อำนาจคณะกรรมการแต่ละจังหวัดพิจารณาตามความเหมาะสมและหากเห็นสมควรจะกำหนดหลักเกณฑ์เพิ่มเติมก็

** การกำหนดเขตพื้นที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของคณะกรรมการตามระเบียบนี้ เป็นเรื่องซึ่งไม่ได้เกี่ยวข้องกับการประกาศกำหนดประเภทของที่จับสัตว์น้ำตามความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ๒๔๙๐ แต่อย่างใด โดยในกรณีการประกาศกำหนดประเภทของที่จับสัตว์น้ำให้เป็นประเภทที่รักษาพืชพันธุ์ ที่ว่าประมูล หรือที่อนุญาต นั้น เป็นอำนาจของคณะกรรมการจังหวัดซึ่งเป็นคณะกรรมการตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งเป็นคนละกรณีกัน

สามารถกระทำได้ เช่น การกำหนดขนาดพื้นที่ หรือจำนวนกระชังแต่ละรายที่จะให้เลี้ยงสัตว์น้ำ หรือกำหนดช่วงเวลาให้ทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ เป็นต้น เมื่อกำหนดหลักเกณฑ์ใดเพิ่มเติมแล้วต้องประชาสัมพันธ์ให้ราษฎรได้ทราบโดยทั่วกันด้วย

(๓) พิจารณาการขออนุญาตเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในแหล่งน้ำสาธารณะภายในเขตจังหวัด เป็นหน้าที่สำคัญอีกประการหนึ่งของคณะกรรมการ ซึ่งตามระเบียบฉบับเดิมการพิจารณาการขออนุญาตเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่สาธารณะประโยชน์ของจังหวัด กำหนดให้ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้แทนเป็นผู้ให้ความเห็นชอบและเสนอกรมประมงพิจารณาอนุญาต แต่ในทางปฏิบัติที่ผ่านมาส่วนใหญ่จะให้ประมงจังหวัดเป็นผู้เห็นชอบแทนผู้ว่าราชการจังหวัด ทั้งนี้ เนื่องจากการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในแหล่งน้ำสาธารณะเกี่ยวข้องกับหลายหน่วยงานตามที่กล่าวข้างต้นซึ่งส่งผลกระทบต่อประชาชนผู้ใช้แหล่งน้ำและสภาพแวดล้อมแหล่งน้ำ ในการพิจารณาความเหมาะสมหรือไม่เหมาะสมที่จะให้เลี้ยงสัตว์น้ำในกระชังที่แหล่งน้ำใดหรือไม่ และเป็นจำนวนเท่าใดนั้น ในอดีตที่ผ่านมาแต่ละหน่วยงานก็จะพิจารณาตามอำนาจหน้าที่และหลักเกณฑ์ของแต่ละหน่วยงานที่ได้กำหนดไว้ เป็นลักษณะที่ต่างคนต่างพิจารณา บางครั้งอาจเกิดกรณีที่หน่วยงานหนึ่งอนุญาตแต่อีกหน่วยงานหนึ่งอาจไม่อนุญาต ทำให้เกษตรกรผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเกิดความรู้สึกว่ายากและมีจำนวนไม่น้อยได้ละเลยที่จะปฏิบัติตามหรือปฏิบัติตามได้ไม่ครบถ้วน ทำให้การแก้ไขปัญหาขาดความเป็นเอกภาพและไม่เป็นการแก้ไขปัญหาระบบ ดังนั้น ระเบียบกรมประมงฉบับปี พ.ศ. ๒๕๕๔ จึงได้ปรับหลักการดังกล่าวใหม่โดยให้อำนาจการพิจารณาการขออนุญาตเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในแหล่งน้ำสาธารณะเป็นของคณะกรรมการระดับจังหวัดซึ่งมีหลายๆ หน่วยงานร่วมกันเป็นผู้พิจารณา

แต่อย่างไรก็ตามในการพิจารณาของคณะกรรมการดังกล่าว เมื่อมีการขออนุญาตเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในแหล่งน้ำสาธารณะในเขตพื้นที่จังหวัดใด ก็ได้หมายความว่าคณะกรรมการจะต้องมีการพิจารณาการขออนุญาต

ทุกๆ รายแต่อย่างใดไม่ ทั้งนี้ ในทางปฏิบัติคณะกรรมการอาจจะกำหนดกรอบหรือหลักเกณฑ์ของการพิจารณาไว้ตั้งแต่ต้น** โดยอาจจะกำหนดกรอบหลักเกณฑ์ในเรื่องพื้นที่ ขนาดหรือจำนวนกระชัง และเมื่อการขออนุญาตรายใดที่เป็นไปตามกรอบหลักเกณฑ์ดังกล่าวแล้ว ก็อาจไม่จำเป็นต้องนำเข้าสู่การพิจารณาของคณะกรรมการทุกๆ รายแต่อย่างใด เว้นแต่ในรายใดที่การขออนุญาตแล้วไม่ได้เป็นไปตามกรอบที่คณะกรรมการกำหนดไว้ จึงต้องนำเสนอให้คณะกรรมการพิจารณาอย่างนี้เป็นต้น ทั้งนี้ จะต้องเป็นมติของคณะกรรมการที่เห็นชอบกรอบให้ดำเนินการดังกล่าวได้ด้วย

** ยกตัวอย่างเช่น อาจกำหนดกรอบไว้ว่าในการขออนุญาตเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำรายใดที่ขอทำการเลี้ยงสัตว์น้ำอยู่ในพื้นที่ที่คณะกรรมการได้ประกาศหรือกำหนดเขตพื้นที่ไว้แล้วตามข้อ ๑ และได้ขออนุญาตในขนาดพื้นที่หรือจำนวนกระชังไม่เกินที่คณะกรรมการกำหนด (จำนวนเท่าใดแล้วแต่จะกำหนด) หรือเป็นไปตามหลักเกณฑ์ต่างๆ ที่คณะกรรมการกำหนดไว้แล้วก็ไม่ต้องนำเข้าสู่การพิจารณาของคณะกรรมการอีก โดยให้ฝ่ายเลขานุการ (ประมงจังหวัด) พิจารณาให้ความเห็นชอบดำเนินการต่อไปได้ และรายงานให้คณะกรรมการทราบภายหลัง เป็นต้น

การกำหนดพื้นที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

ตามที่กล่าวแล้วว่าวัตถุประสงค์หลักอย่างหนึ่งของระเบียบนี้ ก็เพื่อเป็นการจัดระเบียบการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในแหล่งน้ำสาธารณะโดยการกำหนดพื้นที่เลี้ยงสัตว์น้ำให้ชัดเจน ดังนั้น จึงให้แต่ละจังหวัดไปกำหนดพื้นที่สำหรับการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในกระชังหรือคอกในแหล่งน้ำต่าง ๆ ภายในจังหวัดให้เรียบร้อยก่อนที่จะให้ราษฎรยื่นคำขออนุญาตเข้าไปทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำตามระเบียบต่อไป โดยคณะกรรมการระดับจังหวัดที่แต่งตั้งขึ้นมีหน้าที่ในการพิจารณาว่าสมควรกำหนดพื้นที่ใดให้สามารถเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในกระชังหรือคอกได้และจำนวนเท่าใด ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการเห็นสมควรหรืออาจพิจารณาตามหลักเกณฑ์ทั่วไปที่กรมประมงกำหนดไว้ก็ได้

หลักเกณฑ์เบื้องต้นสำหรับการเลือกสถานที่ในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในกระชังหรือคอกตามประกาศกรมประมง เรื่อง หลักเกณฑ์การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำประเภทที่สาธารณประโยชน์ มีหลักเกณฑ์การ

พิจารณา** ดังนี้

(๑) เป็นพื้นที่เหมาะสมมีระบบสาธารณูปโภคที่จำเป็นสำหรับใช้ในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำอย่างเพียงพอ ใกล้แหล่งพันธุ์สัตว์น้ำและมีแหล่งอาหารสัตว์น้ำเพียงพอ

(๒) ต้องอยู่ห่างจากโรงสูบน้ำเพื่อการอุปโภคและบริโภค

(๓) เป็นแหล่งน้ำที่มีคุณภาพน้ำดีเหมาะสมต่อการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำและมีปริมาณน้ำเพียงพอตลอดช่วงระยะเวลาของการเลี้ยงสัตว์น้ำ

(๔) ไม่กีดขวางหรือเป็นอันตรายต่อการเดินเรือหรือการสัญจรทางน้ำ และในกรณีเป็นแม่น้ำหรือลำน้ำต้องมีความกว้างเพียงพอและต้องมีพื้นที่สำหรับใช้สัญจรทางน้ำได้ไม่น้อยกว่า ๒ ใน ๓ ส่วนของความกว้างแม่น้ำหรือลำน้ำหลังจากวางกระชังหรือคอกเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำแล้ว

(๕) ไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญแก่ประชาชนทั่วไปที่ใช้แหล่งน้ำ

(๖) ไม่เป็นอุปสรรคต่อระบบการระบายน้ำหรือการชลประทาน

(๗) อยู่ห่างจากเขตที่รักษาพืชพันธุ์สัตว์น้ำหรือที่อนุรักษ์สัตว์น้ำ

(๘) ควรเป็นบริเวณที่มีการไหลเวียนหรือถ่ายเทของน้ำได้ดี

(๙) ควรเป็นบริเวณที่อยู่ห่างจากโรงงานอุตสาหกรรมหรือแหล่งชุมชนและไม่อยู่ใกล้แนวรับน้ำทิ้งจากโรงงาน ชุมชน หรือฟาร์มเลี้ยงสัตว์

(๑๐) ควรหลีกเลี่ยงบริเวณซึ่งเคยมีการเน่าเสียของน้ำหรือการรั่วไหลของสารเคมี

(๑๑) ไม่เป็นพื้นที่เขตหวงห้ามหรือได้กำหนดให้ใช้เพื่อการอื่นอันเป็นสาธารณประโยชน์

**ควรศึกษารายละเอียดเพิ่มเติมจากประกาศกรมประมง เรื่อง หลักเกณฑ์การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำประเภทที่สาธารณประโยชน์ พ.ศ. ๒๕๕๔

การที่จะกำหนดให้พื้นที่ใดหรือแหล่งน้ำใดให้เป็นที่ทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในกระชังหรือคอกตามระเบียบนี้ได้ นั้น ต้องให้เป็นมติหรือข้อตกลงร่วมกันของคณะกรรมการระดับจังหวัด ซึ่งทางปฏิบัติในการกำหนดพื้นที่

นั้นเจ้าหน้าที่ของอำเภอหรือเจ้าหน้าที่ของจังหวัดอาจเป็นผู้กำหนดพื้นที่ และรวบรวมข้อมูลพื้นที่ โดยในขั้นตอนการดำเนินการกำหนดเขตพื้นที่ดังกล่าวต้องจัดให้มีการรับฟังความเห็นของราษฎรในชุมชนและพื้นที่ใกล้เคียงที่ใช้แหล่งน้ำนั้น ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ผู้นำชุมชน รวมทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้วย ทั้งนี้ เพื่อลดปัญหาข้อขัดแย้งที่อาจเกิดขึ้นได้ในภายหลัง และเมื่อได้ข้อมูลการกำหนดเขตพื้นที่แล้วให้รวบรวมพื้นที่ที่เหมาะสมจะอนุญาตให้ทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในกระชังหรือคอกได้ เสนอต่อคณะกรรมการระดับจังหวัดเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบต่อไป และเมื่อคณะกรรมการได้มีมติเห็นชอบการกำหนดพื้นที่แล้วให้จัดทำเป็นรายละเอียดพื้นที่ที่สามารถอนุญาตให้ทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในกระชังหรือคอกได้ โดยอาจจัดทำเป็นแผนที่แหล่งน้ำและประกาศให้ราษฎรได้ทราบโดยทั่วกันต่อไป และควรรวบรวมส่งไปประกาศที่อำเภอหรือองค์การบริหารส่วนตำบลแต่ละแห่งที่มีแหล่งน้ำซึ่งได้มีการกำหนดพื้นที่ให้เลี้ยงสัตว์น้ำได้

การคำนวณพื้นที่การเลี้ยงปลาในกระชังต่อพื้นที่แหล่งน้ำ

ตามประกาศกรมประมง เรื่อง หลักเกณฑ์การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำประเภทที่สาธารณประโยชน์ พ.ศ. ๒๕๕๔ ได้กำหนดหลักเกณฑ์การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในแหล่งน้ำเปิดหรือน้ำไหล ให้มีพื้นที่การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำรวมกันได้ไม่เกินอัตราร้อยละ ๒ ของพื้นที่แหล่งน้ำบริเวณนั้น ส่วนในกรณีการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในแหล่งน้ำปิดหรือน้ำนิ่ง ให้มีพื้นที่การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำรวมกันได้ไม่เกินอัตราร้อยละ ๐.๒๕ ของพื้นที่แหล่งน้ำทั้งหมด ซึ่งในการคำนวณพื้นที่ว่าแหล่งน้ำใดควรจะให้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำได้จำนวนเท่าใดนั้นอาจกำหนดเป็นค่าโดยประมาณ ดังนี้

(๑) กรณีเป็นแหล่งน้ำเปิดหรือน้ำไหล ซึ่งได้แก่แหล่งน้ำประเภทแม่น้ำ ลำคลอง โดยให้กำหนดอาณาเขตพื้นที่แหล่งน้ำบริเวณนั้นก่อน เช่น กำหนดจุดเริ่มต้นหรือสิ้นสุดของพื้นที่แหล่งน้ำที่จะคำนวณพื้นที่ โดยอาจกำหนดตามเขตหมู่บ้านหรือเขตตำบลหรือเขตอำเภอหรืออาจใช้เขตจังหวัดแล้วแต่กรณี จากนั้นจึงคำนวณหาพื้นที่ของแหล่งน้ำบริเวณนั้นว่ามี

พื้นที่เท่าใด ซึ่งมีข้อสังเกตในกรณีนี้ คือ หากการคำนวณพื้นที่โดยใช้ระดับน้ำในขณะที่ยกน้ำนั้นเป็นเกณฑ์ก็อาจเป็นไปได้ว่าปริมาณพื้นที่ของแหล่งน้ำจะแตกต่างกันไปตามช่วงฤดูน้ำมากหรือน้ำน้อย โดยหากฤดูน้ำมากอาจได้พื้นที่ของแหล่งน้ำมากและหากในฤดูน้ำน้อยก็อาจได้พื้นที่ของแหล่งน้ำน้อยไปด้วย ดังนั้น เพื่อให้ได้พื้นที่ที่เป็นค่าเฉลี่ยของแหล่งน้ำนั้นจึงควรที่จะใช้พื้นที่น้ำตามระดับน้ำเฉลี่ยของแหล่งน้ำนั้นในการคำนวณพื้นที่ของแหล่งน้ำ (ข้อแนะนำ: ควรใช้ระดับน้ำเฉลี่ยหลายๆปีซึ่งควรเป็นค่าเฉลี่ยประมาณ ๕ ปี) โดยให้มีพื้นที่การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำรวมกันได้ไม่เกินอัตราร้อยละ ๒ ของพื้นที่แหล่งน้ำบริเวณนั้น ในข้อนี้ให้รวมถึงการเลี้ยงสัตว์น้ำในบริเวณชายฝั่งทะเลด้วย

ตัวอย่างที่ ๑ แม่น้ำแห่งหนึ่งมีความกว้างเฉลี่ยประมาณ ๗๐ เมตร โดยกำหนดจุดเริ่มต้นที่เขตหมู่บ้าน ก. ต่อเนื่องไปจนสุดเขตหมู่บ้าน ข. วัดความยาวของแม่น้ำบริเวณหมู่บ้าน ก. และหมู่บ้าน ข. รวมกันได้ประมาณ ๕,๐๐๐ เมตร พื้นที่แหล่งน้ำบริเวณนั้นทั้งหมดจึงเท่ากับ $๗๐ \times ๕,๐๐๐ = ๓๕๐,๐๐๐$ ตารางเมตร ซึ่งตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดสามารถเลี้ยงสัตว์น้ำได้ไม่เกิน ๒ % ของพื้นที่แหล่งน้ำบริเวณนั้น ดังนั้น แม่น้ำบริเวณหมู่บ้าน ก. และหมู่บ้าน ข. จึงสามารถเลี้ยงสัตว์น้ำรวมกันได้ไม่เกินพื้นที่ ๗,๐๐๐ ตารางเมตร เป็นต้น

ตัวอย่างที่ ๒ แม่น้ำแห่งหนึ่งมีความกว้างเฉลี่ยประมาณ ๑๐๐ เมตร และเป็นเขตติดต่อของ ๒ จังหวัด โดยใช้กึ่งกลางแม่น้ำเป็นเส้นแบ่งเขตจังหวัด ก. และจังหวัด ข. ตลอดแนวแม่น้ำจนสุดเขตทั้ง ๒ จังหวัดมีความยาวประมาณ ๒๐ กิโลเมตร ในการคำนวณพื้นที่ก็ให้คำนวณพื้นที่ทั้งหมดตลอดแนวของแม่น้ำที่แบ่งเขต พื้นที่ ๒ จังหวัด คือ $๑๐๐ \times (๒๐ \times ๑,๐๐๐) = ๒,๐๐๐,๐๐๐$ ตารางเมตร ตามหลักเกณฑ์กำหนดให้สามารถเลี้ยงสัตว์น้ำได้ไม่เกิน ๒ % ของพื้นที่แหล่งน้ำ ดังนั้น แม่น้ำบริเวณ ๒ จังหวัดดังกล่าวจึงสามารถเลี้ยงสัตว์น้ำรวมกันได้ไม่เกินพื้นที่ ๔๐,๐๐๐ ตารางเมตร ซึ่งในทางปฏิบัติทั้ง ๒ จังหวัดอาจต้องมีการตกลงกันว่าฝั่ง

แม่น้ำในเขตจังหวัดใดจะให้เลี้ยงสัตว์น้ำได้พื้นที่เท่าไร หรืออาจจะแบ่งฝั่งละ ๒๐,๐๐๐ ตารางเมตรก็ได้ตามแต่จะตกลงกันต่อไป

ตัวอย่างที่ ๓ กรณีเลี้ยงสัตว์น้ำในพื้นที่บริเวณทะเล ก็ให้กำหนดเขตบริเวณพื้นที่ที่มีความเหมาะสมที่จะทำการเลี้ยงสัตว์น้ำได้ จากนั้นจึงคำนวณหาพื้นที่ทั้งหมดในบริเวณที่กำหนดนั้น เช่น บริเวณทะเลแห่งหนึ่งมีความเหมาะสมที่จะทำการเพาะเลี้ยงปลาในกระชัง มีความยาวตามชายฝั่งประมาณ ๒,๐๐๐ เมตร และได้กำหนดความกว้างของพื้นที่จากฝั่งออกไปในทะเล ๑,๐๐๐ เมตร ดังนั้น จึงมีพื้นที่บริเวณนั้นทั้งหมดประมาณ $๒,๐๐๐ \times ๑,๐๐๐ = ๒,๐๐๐,๐๐๐$ ตารางเมตร และสามารถให้เลี้ยงสัตว์น้ำได้ $(๒,๐๐๐,๐๐๐ \times ๒) \div ๑๐๐ = ๔๐,๐๐๐$ ตารางเมตร เป็นต้น

(๒) กรณีเป็นแหล่งน้ำปิดหรือน้ำนิ่ง ได้แก่ แหล่งน้ำประเภทอ่างเก็บน้ำ หนอง บึง ซึ่งในการคำนวณหาพื้นที่ของแหล่งน้ำนั้นว่ามีพื้นที่ทั้งหมดเท่าไร ก็ให้ใช้พื้นที่น้ำตามระดับน้ำเฉลี่ยของแหล่งน้ำบริเวณนั้นในการคำนวณหาพื้นที่ทั้งหมดของแหล่งน้ำนั้นเช่นเดียวกับแหล่งน้ำเปิดตามข้อ (๑) โดยให้พื้นที่การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำรวมกันได้ไม่เกินอัตราร้อยละ ๐.๒๕ ของพื้นที่แหล่งน้ำทั้งหมด ในกรณีที่อ่างเก็บน้ำนั้นคาบเกี่ยวพื้นที่ ๒ จังหวัด การคำนวณพื้นที่อาจใช้วิธีคำนวณจากพื้นที่ทั้งหมดของอ่างเก็บน้ำนั้นแล้วตกลงร่วมกันว่าจะให้เลี้ยงในเขตจังหวัดใดได้เท่าไร หรือจะคำนวณพื้นที่เฉพาะที่อยู่ในเขตของจังหวัดเดียวก็ได้

ตัวอย่างที่ ๑ อ่างเก็บน้ำแห่งหนึ่งมีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ ๒๕๐,๐๐๐ ตารางเมตร ให้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำรวมกันได้ไม่เกินอัตราร้อยละ ๐.๒๕ ของพื้นที่อ่างเก็บน้ำ ดังนั้น จะสามารถเลี้ยงสัตว์น้ำได้ $(๒๕๐,๐๐๐ \times ๐.๒๕) \div ๑๐๐ = ๖๒๕$ ตารางเมตร เป็นต้น

ตัวอย่างที่ ๒ อ่างเก็บน้ำแห่งหนึ่งมีพื้นที่อ่างเก็บน้ำทั้งหมด ๑,๐๐๐,๐๐๐ ตารางเมตร อยู่ในเขตพื้นที่จังหวัด ก. ๖๐๐,๐๐๐ ตารางเมตร และอยู่ในเขตพื้นที่จังหวัด ข. ๔๐๐,๐๐๐ ตารางเมตร ถ้าคิดจากพื้นที่ทั้งหมดของอ่างเก็บน้ำแห่งนี้จะสามารถเลี้ยงสัตว์น้ำได้ $(๑,๐๐๐,๐๐๐ \times$

๐.๒๕) $\div ๑๐๐ = ๒,๕๐๐$ ตารางเมตร กรณีนี้ทั้ง ๒ จังหวัดอาจต้องตกลงกันว่าจะให้เลี้ยงในเขตพื้นที่ละเท่าไรร่วมกันแล้วต้องไม่เกินอัตราส่วนที่กำหนด แต่ถ้าจังหวัด ก. จะคิดเฉพาะพื้นที่ในเขตจังหวัด ก. ก็จะสามารถเลี้ยงสัตว์น้ำได้ $(๖๐๐,๐๐๐ \times ๐.๒๕) \div ๑๐๐ = ๑,๕๐๐$ ตารางเมตร ส่วนจังหวัด ข. สามารถเลี้ยงสัตว์น้ำได้ $(๔๐๐,๐๐๐ \times ๐.๒๕) \div ๑๐๐ = ๑,๐๐๐$ ตารางเมตร เป็นต้น

การยื่นคำขออนุญาตเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในแหล่งน้ำสาธารณะ

การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำประเภทที่สาธารณประโยชน์ตามระเบียบนี้ ได้กำหนดคุณสมบัติผู้ยื่นคำขอไว้ต้องเป็นบุคคลสัญชาติไทยและมีอายุไม่ต่ำกว่า ๑๕ ปีบริบูรณ์ สำหรับกรณีผู้ยื่นคำขอซึ่งเป็นผู้เยาว์** ที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต้องได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากบิดา มารดา หรือผู้ปกครองของผู้เยาว์นั้น

** บุคคลย่อมพ้นจากภาวะผู้เยาว์และบรรลุนิติภาวะเมื่อมีอายุยี่สิบปีบริบูรณ์ (ป.พ.พ. ม. ๑๙)

** ผู้เยาว์ย่อมบรรลุนิติภาวะเมื่อทำการสมรส หากการสมรสนั้นได้ทำตามบทบัญญัติมาตรา ๑๔๔๔ (ป.พ.พ. ม. ๒๐)

กรณีการขออนุญาตทดลองเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเพื่อประโยชน์ในทางวิชาการ ระเบียบกรมประมงได้กำหนดไว้ว่า จะอนุญาตได้เฉพาะการขออนุญาตของหน่วยงานราชการหรือของเอกชนที่มีหน่วยงานราชการร่วมทดลองด้วย ซึ่งหมายความว่าลำพังเอกชนจะขออนุญาตทดลองเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเพื่อประโยชน์ในทางวิชาการตามระเบียบนี้ไม่ได้

ผู้ที่ประสงค์จะทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำประเภทที่สาธารณประโยชน์ ให้ยื่นคำขอตามแบบคำขอตายระเบียบต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ อำเภอหรือกิ่งอำเภอท้องที่ที่จะทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ส่วนการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในเขตกรุงเทพมหานคร ให้ยื่นคำขอต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ ส่วนประมงกรุงเทพมหานคร สำนักพัฒนาและถ่ายทอดเทคโนโลยีการประมง กรมประมง โดยให้ผู้ยื่นคำขออนุญาตดำเนินการดังนี้

๑. ควรตรวจสอบข้อมูลก่อนว่าแหล่งน้ำสาธารณะบริเวณใดที่คณะกรรมการระดับจังหวัดได้กำหนดให้เป็นพื้นที่ที่สามารถขออนุญาตทำการเลี้ยงสัตว์น้ำในกระชังหรือคอกได้ โดยอาจตรวจสอบกับเจ้าหน้าที่ประมงอำเภอหรือเจ้าหน้าที่ของจังหวัด หรือในกรณีที่จังหวัดได้มีการแจ้งข้อมูลให้กับองค์การบริหารส่วนตำบลในท้องที่ไว้แล้วก็สามารถตรวจสอบข้อมูลในพื้นที่ดังกล่าวได้

๒. กรอกข้อมูลสถานที่เขียนคำขอเป็นที่ว่าการอำเภอ (ระบุอำเภอ) และให้ระบุวัน เดือน ปี ที่ยื่นคำขอ ส่วนเลขที่คำขอ (คำขอที่ /....) เจ้าหน้าที่ที่รับคำขอจะเป็นผู้กรอกให้

๓. กรอกรายการข้อมูลของผู้ขออนุญาต ชื่อ สกุล เลขบัตรประจำตัวประชาชน อายุ สัญชาติ และที่อยู่ของผู้ยื่นคำขอ กรณียื่นคำขอแทนซึ่งต้องมีหนังสือมอบอำนาจให้ระบุชื่อ สกุล เลขบัตรประจำตัวประชาชน อายุ สัญชาติ และที่อยู่ผู้ที่ตนทำการแทนนั้นให้ชัดเจนด้วยเนื่องจากหากมีการอนุญาตต้องออกหนังสืออนุญาตระบุชื่อผู้ที่มอบอำนาจมิใช่ชื่อผู้รับมอบอำนาจ

๔. ระบุอำเภอและจังหวัดที่ยื่นคำขอ โดยจะต้องยื่นคำขอต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ อำเภอท้องที่ที่ประสงค์จะทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเท่านั้น (ที่ตั้งกระชังหรือคอกเลี้ยงสัตว์น้ำ)

๕. เลือกรายการที่ประสงค์จะให้เจ้าหน้าที่ดำเนินการ คือ ถ้าประสงค์จะขออนุญาตทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำก็ให้เลือกรายการขออนุญาต แต่ถ้าประสงค์จะขอต่ออายุหนังสืออนุญาต ก็ให้เลือกรายการขอต่ออายุหนังสืออนุญาตโดยทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง ☐ ที่เลือก

๖. กรอกรายละเอียดสถานที่ที่จะทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำโดยระบุชื่อแหล่งน้ำ เช่น แม่น้ำเจ้าพระยา แม่น้ำชี อ่างเก็บน้ำเขื่อนอุบลรัตน์ เป็นต้น และระบุที่อยู่อันเป็นที่ตั้งของสถานที่เลี้ยงสัตว์น้ำนั้นให้ครบถ้วนโดยระบุหมู่ที่ ตำบล อำเภอ จังหวัด เพื่อเป็นข้อมูลในการตรวจสอบของพนักงานเจ้าหน้าที่อำเภอ ซึ่งสถานที่เลี้ยงสัตว์น้ำนั้นควรอยู่ในพื้นที่ที่คณะ

กรรมการระดับจังหวัดกำหนดไว้แล้ว

๗. กำหนดระยะเวลาที่ประสงค์จะทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำให้ชัดเจน ซึ่งโดยทั่วไปจะขออนุญาตได้ครั้งละไม่เกิน ๓ ปี ยกเว้นการทดลองทางวิชาการของหน่วยงานราชการจะขออนุญาตได้ครั้งละไม่เกิน ๕ ปี

๘. กรอกรายการลงในตารางในคำขอให้ครบถ้วน

(๑) ตารางช่องแรก ให้ระบุชื่อแหล่งน้ำที่จะทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ เช่น แม่น้ำเจ้าพระยา แม่น้ำชี อ่างเก็บน้ำเขื่อนอุบลรัตน์ เป็นต้น

(๒) ตารางช่องที่สอง ให้ระบุรูปแบบการเลี้ยงสัตว์น้ำว่าประสงค์จะเลี้ยงในกระชังหรือเลี้ยงในคอกหรือแบบอื่นก็ให้ระบุให้ชัดเจน

(๓) ตารางช่องที่สาม ให้ระบุจำนวนกระชังหรือจำนวนคอกหรือแบบอื่นก็ให้ระบุให้ชัดเจน

(๔) ตารางช่องที่สี่ ให้ระบุชนิดสัตว์น้ำที่เลี้ยงหรือจะเลี้ยง หากมีหลายชนิดก็ระบุให้ครบถ้วน

(๕) ให้ระบุขนาดและจำนวนกระชังหรือคอกที่เลี้ยงสัตว์น้ำแต่ละกระชังกว้าง ยาว เทาโหลและพื้นที่กระชังทั้งหมดโดยคิดพื้นที่เป็นตารางเมตร

๙. ให้เลือกทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ ตามรายการหลักฐานต่างๆ ในแบบคำขอ โดยหลักฐานที่ต้องแนบไปพร้อมกับการยื่นคำขออนุญาต ดังนี้

(๑) กรณีบุคคลธรรมดาให้แนบสำเนาทะเบียนบ้านและสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน

(๒) กรณีนิติบุคคลให้แนบสำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียนนิติบุคคล ซึ่งต้องมีวัตถุประสงค์ทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำและหลักฐานว่าผู้ยื่นคำขอเป็นผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคลนั้นด้วย

(๓) กรณีให้บุคคลอื่นเป็นผู้ทำการแทนต้องมีหนังสือมอบอำนาจพร้อมด้วยเอกสารตาม (๑) ของผู้มอบอำนาจและผู้รับมอบอำนาจมาด้วย

(๔) แผนผังหรือแผนที่สังเขปแสดงที่ตั้งสถานที่ที่จะขออนุญาต

ทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

**** (๕) กรณีการขออนุญาตทดลองเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเพื่อประโยชน์ในทางวิชาการ** ผู้ขออนุญาตต้องแนบโครงการหรือแผนดำเนินการทดลองเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ และหนังสือรับรองจากหน่วยงานของผู้ที่ทำการทดลองพร้อมด้วยเอกสารตาม (๑) ของผู้ขออนุญาตด้วย

(๖) หลักฐานอื่นๆ เช่น หนังสือยินยอมของบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง ในกรณีผู้ยื่นคำขอยังไม่บรรลุนิติภาวะ หนังสือยินยอมของเจ้าของที่ดินที่อยู่ติดแหล่งน้ำนั้น เป็นต้น

****** สำหรับการทดลองเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเพื่อประโยชน์ในทางวิชาการนั้น ระเบียบกรมประมงได้กำหนดไว้ว่า “จะอนุญาตได้เฉพาะการขออนุญาตของหน่วยงานราชการหรือของเอกชนที่มีหน่วยงานราชการร่วมทดลองด้วย” ซึ่งหมายความว่าถ้าเพียงเอกชนจะขออนุญาตทดลองเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเพื่อประโยชน์ในทางวิชาการตามระเบียบนี้ไม่ได้

๑๐. ผู้ขออนุญาตลงชื่อในคำขอด้วยตนเองในตอนท้ายของคำขอ ส่วนกรณีการยื่นคำขอแทนซึ่งต้องมีหนังสือมอบอำนาจนั้นผู้รับมอบอำนาจสามารถลงชื่อในช่องผู้ยื่นคำขอได้

หมายเหตุ ในบางกรณีที่อาจมีแหล่งน้ำบางแห่งที่เป็นเส้นแบ่งเขตการปกครองของอำเภอหรือจังหวัด การขออนุญาตทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำตามระเบียบนี้ให้ยื่นคำขอต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ในท้องที่ที่แหล่งน้ำนั้นขึ้นอยู่ในเขตอำเภอหรือจังหวัดนั้น ยกตัวอย่างเช่น แม่น้ำสายหนึ่งอยู่ระหว่างอำเภอ ก. และอำเภอ ข. และถือเป็นเส้นแบ่งเขตของ ๒ อำเภอนั้นด้วย โดยใช้พื้นที่ริมตลิ่งฝั่งของแม่น้ำด้านอำเภอ ก. เป็นเส้นแบ่งเขต ดังนั้น พื้นที่น้ำของแม่น้ำทั้งหมดจึงขึ้นอยู่ในเขตปกครองของอำเภอ ข. ดังนี้ หากผู้ใดประสงค์จะทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในแม่น้ำบริเวณนี้ก็จะต้องไปยื่นคำขออนุญาตต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ อำเภอ ข. และถึงแม้ว่าจะตั้งกระชังอยู่ริมแม่น้ำด้านอำเภอ ก. ก็ตาม

การดำเนินการของอำเภอ

เมื่อมีราษฎรยื่นคำขออนุญาตเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำประเภทที่สาธารณประโยชน์ ตามระเบียบนี้ ให้ประมงอำเภอตรวจสอบและ

พิจารณาความเหมาะสมตามหลักเกณฑ์การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำประเภทที่สาธารณประโยชน์ที่คณะกรรมการระดับจังหวัดได้กำหนดหรือตามที่กรมประมงประกาศกำหนดแล้วแต่กรณี สำหรับในกรณีการยื่นคำขออนุญาตทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในเขตกรุงเทพมหานคร ให้เจ้าหน้าที่ของส่วนประมงกรุงเทพมหานครเป็นผู้ดำเนินการต่อไป โดยให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) ให้เจ้าหน้าที่ลงทะเบียนรับคำขอโดยให้ระบุเลขที่คำขอตามลำดับการยื่นคำขอของราษฎรในแต่ละอำเภอ

(๒) ตรวจสอบเอกสารและหลักฐานต่างๆ ที่ยื่นประกอบกับคำขอให้ครบถ้วนตามที่ระเบียบกำหนดไว้

(๓) ตรวจสอบที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ โดยให้ประมงอำเภอหรือเจ้าหน้าที่ดำเนินการตรวจสอบความเหมาะสมตามหลักเกณฑ์ และตรวจสอบว่าพื้นที่ที่ขออนุญาตเลี้ยงสัตว์น้ำนั้นอยู่ในเขตพื้นที่ซึ่งคณะกรรมการได้กำหนดไว้แล้วหรือไม่อย่างไร** มีขนาดพื้นที่และสถานที่ตั้งถูกต้องหรือไม่ โดยระเบียบกำหนดให้ดำเนินการตรวจสอบภายใน ๓ วันทำการนับแต่วันที่ได้รับคำขอ

** เว้นแต่กรณีการขออนุญาตทดลองเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเพื่อประโยชน์ในทางวิชาการและเป็นการขออนุญาตของหน่วยงานราชการหรือของเอกชนที่มีหน่วยงานราชการร่วมทดลองด้วย

(๔) สรุปรายงานการตรวจสอบและเสนอความเห็นต่อนายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอลงในแบบคำขอในส่วน “การตรวจสอบ” โดยระบุรายละเอียดต่างๆ เช่น อยู่ในพื้นที่ที่กำหนดไว้หรือไม่ และเป็นไปตามหลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขที่กำหนดหรือไม่ เป็นต้น เพื่อให้นายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอให้ความเห็นชอบหรือสั่งการ** โดยเลือกทำเครื่องหมาย ☒ ในช่อง ☐ และระบุเหตุผลพร้อมกับลงนามผู้ให้ความเห็นชอบด้วย สำหรับในเขตกรุงเทพมหานครให้อำนาจการส่วนประมงกรุงเทพมหานครเป็นผู้ให้ความเห็นชอบหรือสั่งการ**

(๕) ให้รวบรวมคำขอซึ่งนายอำเภอหรือปลัดอำเภอยุ่เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอให้ความเห็นแล้วพร้อมด้วยเอกสารและหลักฐานประกอบส่งไปให้สำนักงานประมงจังหวัดภายใน ๓ วันทำการนับแต่วันที่นายอำเภอหรือปลัดอำเภอยุ่เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอให้ความเห็น

(๖) กรณีนายอำเภอหรือปลัดอำเภอยุ่เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอได้สั่งการเป็นประการใดก็ให้ดำเนินการตามที่สั่งการนั้น และเจ้าหน้าที่ต้องแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบเพื่อแก้ไขหรือดำเนินการตามที่สั่งการแล้วแต่กรณีต่อไปภายใน ๓ วันทำการนับแต่วันที่สั่งการนั้นด้วย

** การดำเนินการกรณีที่นายอำเภอหรือปลัดอำเภอยุ่เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอไม่ให้ความเห็นชอบ หรือผู้อำนวยการส่วนประมงกรุงเทพมหานครไม่ให้ความเห็นชอบกรณีในเขตกรุงเทพมหานคร ขอให้ศึกษารายละเอียดในหัวข้อต่อไปด้วย

การตรวจสอบสถานที่

การตรวจสอบสถานที่ในการขออนุญาตเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ให้พิจารณาความเหมาะสมตามที่คณะกรรมการกำหนดหรือตามหลักเกณฑ์ในประกาศกรมประมงหรือแล้วแต่กรณี โดยพิจารณาดังนี้

(๑) การขออนุญาตนั้นจะต้องปรากฏชัดเจนว่าเป็นการขออนุญาตทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำอยู่ในพื้นที่ที่คณะกรรมการพิจารณาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำประเภทที่สาธารณประโยชน์ระดับจังหวัดได้กำหนดไว้แล้ว เว้นแต่กรณีการขออนุญาตทดลองเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเพื่อประโยชน์ในทางวิชาการ

(๒) กรณีที่เป็นการขออนุญาตทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำนอกเขตพื้นที่ที่คณะกรรมการได้กำหนดไว้ จะให้กระทำต่อเมื่อมีหลักเกณฑ์อื่นของคณะกรรมการได้กำหนดไว้ชัดเจนว่าให้กระทำได้ด้วย ซึ่งอาจจะต้องมีการสอบถามความเห็นของราษฎรในชุมชนนั้นหรือใกล้เคียงที่ใช้แหล่งน้ำนั้นเพิ่มเติมด้วย ทั้งนี้ โดยให้ถือปฏิบัติไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด เว้นแต่กรณีการขออนุญาตทดลองเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเพื่อประโยชน์ในทางวิชาการ

(๓) ตรวจสอบขนาดพื้นที่ จำนวนกระชัง หรืออื่นๆ เพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดหรือหลักเกณฑ์ของคณะกรรมการพิจารณาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำประเภทที่สาธารณประโยชน์ระดับจังหวัด และมีขนาดพื้นที่ จำนวน และสถานที่ตั้งให้ถูกต้องตรงตามที่ขออนุญาต เว้นแต่กรณีการขออนุญาตทดลองเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเพื่อประโยชน์ในทางวิชาการ

(๔) กรณีการขออนุญาตทดลองเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเพื่อประโยชน์ในทางวิชาการ ในขั้นตอนดำเนินการตามระเบียบกรมประมงว่าด้วยการขอและการอนุญาตให้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำประเภทที่สาธารณประโยชน์ พ.ศ. ๒๕๕๔ กำหนดมิให้นำหลักเกณฑ์การตรวจสอบตามข้อ ๑๑ วรรคแรกมาใช้บังคับ ซึ่งหมายความว่าเมื่อมีการขออนุญาตทดลองเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเพื่อประโยชน์ในทางวิชาการ และเป็นการขออนุญาตของหน่วยงานราชการหรือของเอกชนที่มีหน่วยงานราชการร่วมทดลองด้วย ให้ประมงอำเภอหรือเจ้าหน้าที่ตรวจสอบขนาดพื้นที่และสถานที่ตั้งให้ถูกต้องตรงตามที่ขออนุญาต ซึ่งอาจตั้งอยู่นอกเขตพื้นที่ที่คณะกรรมการกำหนดไว้ก็ได้ จากนั้นให้รายงานนายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอให้ความเห็นชอบและส่งให้จังหวัดดำเนินการต่อไป

(๕) เมื่อได้ตรวจสอบแล้วให้รายงานความเห็นต่อนายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอเพื่อให้ความเห็นชอบหรือสั่งการ ส่วนในเขตกรุงเทพมหานครให้ผู้อำนวยการส่วนประมงกรุงเทพมหานครเป็นผู้ให้ความเห็นชอบหรือสั่งการ

กรณีอำเภอไม่ให้ความเห็นชอบจะอย่างไร

เมื่อเจ้าหน้าที่อำเภอได้เสนอความเห็นต่อนายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอเพื่อให้ความเห็นชอบหรือสั่งการแล้ว แต่นายอำเภอหรือปลัดอำเภอไม่ให้ความเห็นชอบหรืออาจสั่งให้ดำเนินการแก้ไขหรือเพิ่มเติม ตามระเบียบกำหนดให้แจ้งผู้ยื่นคำขอทราบภายใน ๓ วันทำการนับแต่วันที่สั่งการ ซึ่งในกรณีเช่นนี้ให้เจ้าหน้าที่อำเภอดำเนินการดังนี้

๑. กรณีสั่งการให้ดำเนินการแก้ไขหรือเพิ่มเติม หากเป็นเรื่องที่ผู้ขออนุญาตจะต้องดำเนินการก็ให้แจ้งผู้ยื่นคำขอทราบภายใน ๓ วันทำการนับแต่วันที่สั่งการเพื่อดำเนินการแก้ไขหรือเพิ่มเติมแล้วแต่กรณี แต่ถ้าเป็นเรื่องที่เจ้าหน้าที่จะต้องเป็นผู้แก้ไขหรือเพิ่มเติมก็ให้ดำเนินการตามที่สั่งการนั้นโดยเร็ว

๒. กรณีที่มีคำสั่งไม่เห็นชอบ โดยต้องระบุเหตุผลของการที่ไม่เห็นชอบนั้นด้วยและให้เจ้าหน้าที่แจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบถึงเหตุที่ไม่เห็นชอบนั้นภายใน ๓ วันทำการ และหากผู้ยื่นคำขอยังประสงค์ที่จะยื่นคำขอนั้นอีกก็ให้ส่งคำขอลกลับให้อำเภอเพื่อรวบรวมคำขอส่งต่อไปยังจังหวัดเพื่อให้จังหวัดดำเนินการต่อไป**

** เนื่องจากอำนาจในการอนุญาตให้ทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำประเภทที่สาธารณประโยชน์ตามระเบียบกรมประมง ฉบับปี พ.ศ. ๒๕๕๔ ให้อธิบดีกรมประมงหรือผู้ทำการแทนเป็นผู้อนุญาต ดังนั้น ผู้ที่มีอำนาจตามระเบียบดังกล่าวที่จะสั่งว่าอนุญาตหรือไม่อนุญาตซึ่งได้แก่อธิบดีกรมประมงหรือผู้ทำการแทนแล้วแต่กรณี ทั้งนี้ เพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายเกี่ยวกับวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง

การดำเนินการของจังหวัด

เมื่อจังหวัดได้รับคำขอที่ส่งมาจากอำเภอ ให้เจ้าหน้าที่ของสำนักงานประมงจังหวัดรวบรวมและตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้ง หากพบว่าขาดตกบกพร่องประการใดก็ให้รีบแจ้งอำเภอเพื่อดำเนินการแก้ไขหรือเพิ่มเติมให้เรียบร้อยก่อน จากนั้นให้เสนอประมงจังหวัดเพื่อพิจารณาเสนอต่อคณะกรรมการระดับจังหวัดให้ความเห็นชอบต่อไป ซึ่งคำขออนุญาตเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ส่งมาจากอำเภออาจมีได้ ๒ กรณี คือ คำขออนุญาตที่อำเภอพิจารณาแล้วได้ให้ความเห็นชอบและคำขอที่อำเภอพิจารณาแล้วไม่ให้ความเห็นชอบ ให้ดำเนินการ ดังนี้

๑. กรณีคำขอที่อำเภอไม่ให้ความเห็นชอบ ให้รวบรวมเสนอต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาให้ความเห็นอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งโดยหลักแล้วคณะกรรมการควรจะไม่ต้องไม่ให้ความเห็นชอบตามความเห็นของอำเภอด้วย ทั้งนี้ คณะกรรมการอาจมีข้อคิดเห็นอื่นประกอบด้วยก็ได้ จากนั้นให้

รวบรวมส่งคำขอไปยังกรมประมงเพื่อดำเนินการต่อไป

ข้อแนะนำ: อย่างไรก็ตามเพื่อเป็นการลดภาระในการพิจารณาของ คณะกรรมการ ในกรณีเช่นนี้คณะกรรมการอาจวางหลักเกณฑ์ไว้ตั้งแต่ต้น ว่า ถ้าหากคำขออนุญาตรายใดที่อำเภอพิจารณาแล้วไม่ให้ความเห็นชอบก็ ให้เลขานุการฯ (ประมงจังหวัด) เป็นผู้ให้ความเห็นไม่เห็นชอบแทนคณะกรรมการได้เลยโดยไม่ต้องเสนอต่อคณะกรรมการอีก แต่ให้รายงานคณะกรรมการทราบด้วย อย่างนี้เป็นต้น ทั้งนี้ เป็นอำนาจของคณะกรรมการฯ ที่จะพิจารณากำหนดหลักเกณฑ์ต่อไป

๒. คำขออนุญาตที่อำเภอให้ความเห็นชอบแล้ว ให้จังหวัดดำเนินการ ดังนี้

๒.๑ เสนอคณะกรรมการพิจารณาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำประเภทที่สาธารณประโยชน์ระดับจังหวัด เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ

ในกรณีนี้หมายความว่า โดยหลักการที่กำหนดไว้ตามระเบียบกรมประมงว่าด้วยการขอและการอนุญาตให้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำประเภทที่สาธารณประโยชน์ พ.ศ. ๒๕๕๔ การขออนุญาตทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจะต้องผ่านความเห็นชอบของคณะกรรมการระดับจังหวัดด้วย โดยประมงจังหวัดในฐานะกรรมการและเลขานุการเป็นผู้นำเสนอโดยการนัดประชุมคณะกรรมการ สรุปรายละเอียดรายการการขออนุญาตทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของราษฎรแต่ละราย เช่น ชื่อและที่อยู่ผู้ขออนุญาต ขนาดพื้นที่ จำนวนกระชังหรือคอก ที่ตั้งแหล่งน้ำ ชนิดสัตว์น้ำที่เลี้ยง ข้อมูลและความเห็นอื่นๆ เป็นต้น

การเสนอต่อคณะกรรมการระดับจังหวัด การประชุมคณะกรรมการระดับจังหวัด เพื่อพิจารณาการขออนุญาตทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำแต่ละครั้ง ให้เชิญผู้แทนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งอาจเป็นเทศบาลหรือองค์การบริหารส่วนตำบลที่อยู่ในพื้นที่อันเป็นที่ตั้งของแหล่งน้ำสถานที่ขออนุญาตทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำนั้นเข้ามาร่วมประชุมให้ความเห็นด้วย

ทั้งนี้ ไม่ว่าผู้แทนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่นั้นจะได้รับแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการระดับจังหวัดนี้ด้วยหรือไม่ก็ตาม

๒.๒ กรณีที่ไม่ต้องเสนอคณะกรรมการพิจารณาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำประเภทที่สาธารณประโยชน์ระดับจังหวัด ได้แก่ กรณีการขออนุญาตทดลองเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเพื่อประโยชน์ในทางวิชาการ และเป็นการขออนุญาตของหน่วยงานราชการหรือของเอกชนที่มีหน่วยงานราชการร่วมทดลองด้วย ในขั้นตอนดำเนินการตามระเบียบกรมประมงว่าด้วยการขอและการอนุญาตให้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำประเภทที่สาธารณประโยชน์ พ.ศ. ๒๕๕๔ ซึ่งกำหนดไว้ตามข้อ ๑๓ วรรคสอง ให้ประมงจังหวัดเป็นผู้ให้ความเห็นชอบและรายงานต่อคณะกรรมการในภายหลัง จากนั้นให้เสนอกรมประมงเป็นผู้ดำเนินการต่อไป ส่วนการขออนุญาตทดลองเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเพื่อประโยชน์ในทางวิชาการในเขตกรุงเทพมหานครให้ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาและถ่ายทอดเทคโนโลยีการประมงเป็นผู้ให้ความเห็นชอบ โดยให้ความเห็นลงในส่วนความเห็นของคณะกรรมการในแบบคำขอโดยทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง ☐ และระบุเหตุผลพร้อมกับลงนามผู้ให้ความเห็นชอบด้วย

การพิจารณาของคณะกรรมการระดับจังหวัด

คณะกรรมการจำเป็นต้องประชุมพิจารณาคำขอตูกรายหรือไม่?
ตามที่ได้กล่าวไว้ในตอนต้นแล้วว่า เพื่อไม่ให้เกิดการพิจารณาการขออนุญาตในเรื่องดังกล่าวต้องใช้เวลามากเกินไปซึ่งจะทำให้เกิดความล่าช้าในการให้บริการประชาชน ดังนั้น ในเรื่องนี้จึงขอแนะนำว่า คณะกรรมการระดับจังหวัดอาจกำหนดกรอบหรือหลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขในการพิจารณาของคณะกรรมการไว้ตั้งแต่ต้นว่า กรณีใดที่จะต้องนำเข้าสู่ที่ประชุมของคณะกรรมการระดับจังหวัดเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ และกรณีใดที่อาจไม่ต้องนำเข้าสู่ที่ประชุมของคณะกรรมการระดับจังหวัด** ดังนั้น หากการขออนุญาตทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำรายใดไม่ได้เป็นไปตามกรอบหรือหลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดไว้ดังกล่าว จึงนำเสนอต่อคณะ

กรรมการเพื่อพิจารณาและให้ความเห็นชอบต่อไป

กรณีดังกล่าวนี้ถือเป็นข้อนำเสนอเพื่อให้การปฏิบัติงานบริการประชาชนได้รวดเร็วยิ่งขึ้น มิได้กำหนดเป็นระเบียบแต่อย่างใด ซึ่งการขออนุญาตทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำรายใดที่เป็นไปตามกรอบหรือหลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขที่คณะกรรมการระดับจังหวัดได้กำหนดไว้แล้วตั้งแต่ต้นดังกล่าว ก็ไม่ต้องเสนอคณะกรรมการระดับจังหวัดเพื่อพิจารณาอีกก็ได้

ตัวอย่างเช่น คณะกรรมการอาจกำหนดกรอบหรือหลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขไว้ว่า การขออนุญาตเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำรายใดที่ขออนุญาตทำการเลี้ยงสัตว์น้ำอยู่ในพื้นที่ที่ได้กำหนดเขตพื้นที่ไว้แล้วและเป็นไปตามหลักเกณฑ์ต่างๆ ที่คณะกรรมการระดับจังหวัดกำหนดไว้ก็ไม่ต้องนำเข้าสู่การพิจารณาของคณะกรรมการอีกก็ได้ โดยให้ประมงจังหวัดในฐานะเลขานุการคณะกรรมการเป็นผู้พิจารณาและให้ความเห็นชอบแล้วรายงานให้คณะกรรมการทราบในภายหลัง โดยทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง □ และระบุเหตุผลพร้อมทั้งลงนามผู้ให้ความเห็นชอบด้วย

สำหรับในเขตกรุงเทพมหานครให้เสนอผู้อำนวยการสำนักพัฒนาและถ่ายทอดเทคโนโลยีการประมงเป็นผู้ให้ความเห็นชอบลงในส่วนความเห็นของคณะกรรมการในแบบคำขอ

**** แต่อย่างไรก็ตามในกรณีนี้เป็นอำนาจของคณะกรรมการระดับจังหวัด ที่จะเป็นผู้พิจารณาและวางแนวทางปฏิบัติที่เหมาะสมในแต่ละจังหวัดต่อไป**

เมื่อคณะกรรมการมีมติให้ความเห็นชอบแล้ว ให้ประมงจังหวัดในฐานะกรรมการและเลขานุการเป็นผู้ลงนามให้ความเห็นชอบในแบบคำขอในส่วนความเห็นของคณะกรรมการระดับจังหวัด โดยทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง □ ช่องเห็นชอบตามแบบคำขอ จากนั้นให้เจ้าหน้าที่จังหวัดรวบรวมคำขอพร้อมเอกสารและหลักฐานประกอบส่งให้กรมประมงเพื่อดำเนินการต่อไป

การขออนุญาตทดลองเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเพื่อประโยชน์ในทางวิชาการ ให้ประมงจังหวัดหรือผู้อำนวยการสำนักพัฒนาและถ่ายทอดเทคโนโลยีการประมงแล้วแต่กรณี เป็นผู้ให้ความเห็นชอบแล้วรายงานให้

คณะกรรมการเพื่อทราบในภายหลังและเสนอกรมประมงดำเนินการต่อไป

กรณีที่คณะกรรมการไม่ให้ความเห็นชอบ

เมื่อคณะกรรมการระดับจังหวัดพิจารณาแล้วไม่ให้ความเห็นชอบ การขออนุญาตทดลองเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำรายใด (ยกเว้นกรณีที่มิให้ความเห็นชอบตามความเห็นของอำเภอที่ไม่เห็นชอบที่อธิบายไว้ด้านบนแล้ว) ให้ ประมงจังหวัดในฐานะกรรมการและเลขานุการเป็นผู้ลงนามในส่วนความเห็นของคณะกรรมการระดับจังหวัด โดยทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง ☐ ช่องไม่เห็นชอบหรือช่องอื่นๆ ตามมติของคณะกรรมการลงในแบบคำขอ พร้อมระบุเหตุผลการที่ไม่เห็นชอบด้วย โดยดำเนินการ ดังนี้

๑. กรณีที่มิให้ความเห็นให้แก่ไขหรือเพิ่มเติม ให้เจ้าหน้าที่ดำเนินการตามความเห็นนั้น หรือหากเป็นเรื่องที่ผู้ขออนุญาตต้องแก้ไขหรือเพิ่มเติมก็ให้เจ้าหน้าที่ส่งคืนคำขอพร้อมเอกสารหลักฐานให้ประมงอำเภอเพื่อแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบภายใน ๕ วันทำการนับแต่วันที่มีการพิจารณาคำขอนั้น เพื่อทำการแก้ไขหรือเพิ่มเติมแล้วแต่กรณีต่อไป

๒. กรณีที่มิให้ความเห็นชอบ ซึ่งต้องระบุเหตุผลที่ไม่เห็นชอบและให้ส่งอำเภอเพื่อแจ้งผู้ยื่นคำขอทราบภายใน ๕ วันทำการนับแต่วันที่มีการพิจารณาคำขอนั้น และหากผู้ยื่นคำขอยังประสงค์ที่จะยื่นคำขอนั้นต่อไปก็ให้ส่งคำขอนั้นกลับให้อำเภอเพื่อส่งต่อให้จังหวัดรวบรวมคำขอส่งไปยังกรมประมงเพื่อดำเนินการต่อไป**

** เนื่องจากอำนาจในการอนุญาตให้ทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำประเภทที่สาธารณประโยชน์ตามระเบียบกรมประมง ฉบับปี พ.ศ. ๒๕๕๔ ให้อธิบดีกรมประมงหรือผู้ทำการแทนเป็นผู้อนุญาต ดังนั้น ผู้ที่มีอำนาจตามระเบียบดังกล่าวที่จะสั่งว่าอนุญาตหรือไม่อนุญาตซึ่งได้แก่อธิบดีกรมประมงหรือผู้ทำการแทนแล้วแต่กรณี ดังนั้น จึงต้องส่งคำขอที่ไม่เห็นชอบนั้นไปให้อธิบดีกรมประมงหรือผู้ทำการแทนเป็นผู้ให้ความเห็นก่อนที่จะส่งคืนคำขอต่อไป ทั้งนี้ เพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายเกี่ยวกับวิธปฏิบัติราชการทางปกครอง

การดำเนินการของเจ้าหน้าที่กรมประมง

เมื่อกรมประมงได้รับคำขออนุญาตทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำประเภทที่สาธารณประโยชน์ที่ส่งมาจากจังหวัดแล้วให้เจ้าหน้าที่

ส่วนอนุญาตและกำหนดมาตรการประมง สำนักบริหารจัดการด้านการประมงเป็นผู้ดำเนินการต่อไป โดยคำขออนุญาตที่ส่งมาจากจังหวัดอาจมี ๒ กรณี คือ คำขอที่คณะกรรมการจังหวัดพิจารณาแล้วให้ความเห็นชอบ และคำขออนุญาตที่คณะกรรมการพิจารณาแล้วไม่เห็นชอบ

กรณีคำขออนุญาตที่คณะกรรมการฯ จังหวัดไม่เห็นชอบ ให้เจ้าหน้าที่รวบรวมเสนอต่ออธิบดีกรมประมงหรือผู้ทำการแทนเพื่อให้ความเห็นซึ่งโดยหลักแล้วต้องมีความเห็นไม่อนุญาตตามความเห็นของคณะกรรมการระดับจังหวัด จากนั้นให้ส่งคืนคำขอพร้อมเอกสารและหลักฐานพร้อมแจ้งเหตุผลที่ไม่อนุญาตให้ผู้ยื่นคำขอทราบภายใน ๗ วันทำการนับแต่วันที่ไม่อนุญาตหรือสั่งการ โดยส่งคำขอคืนให้จังหวัดดำเนินการต่อไป

กรณีคำขอที่คณะกรรมการฯ จังหวัดให้ความเห็นชอบ ให้ดำเนินการ ดังนี้

๑. ตรวจสอบคำขอและเอกสารต่างๆ ในการขออนุญาตทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของราษฎรหรือการขออนุญาตทดลองเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเพื่อประโยชน์ในทางวิชาการแล้วแต่กรณี ที่คณะกรรมการระดับจังหวัดได้ให้ความเห็นชอบแล้ว โดยประมงจังหวัดในฐานะกรรมการและเลขานุการหรือผู้อำนวยการสำนักพัฒนาและถ่ายทอดเทคโนโลยีการประมงได้ลงนามให้ความเห็นชอบในส่วนความเห็นของคณะกรรมการระดับจังหวัดตามแบบคำขอแล้ว

๒. หากเห็นว่าถูกต้องและเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ระเบียบกำหนดไว้แล้ว ให้เจ้าหน้าที่จัดทำหนังสืออนุญาตให้ทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำประเภทที่สาธารณประโยชน์ ตามแบบหนังสืออนุญาตทำระยะเบี่ยง โดยกรอกรายละเอียดให้ครบถ้วน ดังนี้

(๑) กรอกเลขที่คำขอและวันที่ เดือน ปี ที่ยื่นคำขอลงในหนังสืออนุญาตในช่องที่กำหนดไว้ส่วนบนซ้ายของหนังสืออนุญาต โดยให้นำข้อมูลดังกล่าวมาจากคำขออนุญาตแต่ละฉบับ

(๒) การลงวันที่ เดือน ปี ในส่วนบนด้านขวาของหนังสือ

อนุญาตให้ลงวันที่ เดือน ปี ที่อนุญาตซึ่งโดยปกติจะเป็นวันที่ลงนามในหนังสืออนุญาต

(๓) ระบุชื่อ สกุล และหมายเลขบัตรประจำตัวประชาชน ๑๓ หลัก ของผู้รับอนุญาต และที่อยู่ให้ครบถ้วน กรณีที่อนุญาตในนามนิติบุคคลต้องระบุชื่อและที่อยู่ของนิติบุคคลนั้นด้วย

(๔) ระบุรายการอนุญาต หมายความว่าให้ระบุว่าการอนุญาตนั้นเป็นการอนุญาตให้ทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำหรืออนุญาตให้ทดลองเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำซึ่งอาจจะระบุชนิดของสัตว์น้ำด้วยก็ได้ จากนั้นให้ระบุขนาดจำนวนพื้นที่และกระชังหรือคอกให้ชัดเจน

(๕) ระบุชื่อแหล่งน้ำ เช่น แม่น้ำเจ้าพระยา แม่น้ำชี อ่างเก็บน้ำ เป็นต้น รวมทั้งระบุที่ตั้งว่าอยู่ในท้องที่หมู่ที่ ตำบล อำเภอ และจังหวัดใด

(๖) แผนที่ที่แนบท้ายหนังสืออนุญาตให้ใช้ตามแผนที่ซึ่งแนบมาพร้อมกับคำขออนุญาต

(๗) ระบุวันที่หนังสืออนุญาตสิ้นอายุ ซึ่งจะเป็นวันที่ใดนั้นก็ขึ้นอยู่กับระยะเวลาของการอนุญาต ส่วนการนับระยะเวลาการอนุญาตนั้นให้เริ่มนับวันที่หนึ่งในวันถัดจากวันที่ลงนามในหนังสืออนุญาตไปจนครบระยะเวลาที่อนุญาต ตามระเบียบกรมประมงว่าด้วยการขอและการอนุญาตให้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำประเภทที่สาธารณประโยชน์ พ.ศ. ๒๕๕๔ ให้อนุญาตได้ไม่เกินครั้งละ ๓ ปี กรณีการทดลองเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเพื่อประโยชน์ในทางวิชาการให้มีอายุการอนุญาตตามระยะเวลาของโครงการแต่ไม่เกินครั้งละ ๕ ปี

(๘) กำหนดเงื่อนไขท้ายหนังสืออนุญาต ซึ่งเป็นเงื่อนไขที่สามารถกำหนดเพิ่มเติมจากที่กำหนดไว้ในระเบียบได้เท่าที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ ทั้งนี้ เป็นไปตามมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙

๓. เสนอผู้บังคับบัญชาตามลำดับเพื่อเสนออธิบดีกรมประมงหรือผู้ทำการแทนแล้วแต่กรณี เป็นผู้ลงนามหนังสืออนุญาตให้ทำการเพาะเลี้ยง

สัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำประเภทที่สาธารณประโยชน์

๔. ส่งหนังสืออนุญาตให้จังหวัดเพื่อแจ้งผู้รับอนุญาตทราบภายใน ๗ วันทำการนับแต่วันที่อนุญาตกรณีที่ไม่อนุญาตให้ส่งคืนคำขอพร้อมเอกสาร และหลักฐาน พร้อมกับต้องแจ้งเหตุผลที่ไม่อนุญาตให้ผู้ยื่นคำขอทราบ ภายใน ๗ วันทำการนับแต่วันที่ไม้อนุญาตหรือสั่งการนั้น

เงื่อนไขที่ผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติ

การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในแหล่งน้ำสาธารณะเกี่ยวข้องกับกฎหมาย หลายฉบับในความรับผิดชอบของหลายหน่วยงานตามที่ได้กล่าวแล้วข้างต้น การอนุญาตให้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำประเภทที่ สาธารณประโยชน์ตามระเบียบนี้ ไม่ได้เป็นข้อยกเว้นในการที่ผู้รับอนุญาต จะต้องปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือข้อบังคับอื่นที่พึงมีแต่อย่างใด และผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือข้อบังคับนั้น ด้วย ดังนั้น ถ้ากฎหมายใดกำหนดให้ต้องได้รับอนุญาตตามกฎหมายนั้น ด้วยแม้ว่าจะได้รับอนุญาตให้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำประเภทที่ สาธารณประโยชน์ตามระเบียบนี้แล้วก็ตาม ผู้รับอนุญาตก็ต้องดำเนินการ เพื่อขออนุญาตตามกฎหมายอื่นๆ นั้นให้ครบถ้วนด้วย นอกจากนี้ควร ปฏิบัติตามข้อกำหนดเกี่ยวกับการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่กรมประมงกำหนด หรือตามคำแนะนำเกี่ยวกับการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของเจ้าหน้าที่ รวมทั้ง และควรขึ้นทะเบียนเกษตรกรตามระเบียบกรมประมง รวมทั้งต้องปฏิบัติ ตามเงื่อนไข ดังนี้

๑. ผู้รับอนุญาตต้องทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในเขตพื้นที่ที่ได้รับ อนุญาตเท่านั้น ไม่รุกล้ำออกนอกบริเวณที่ได้รับอนุญาต

๒. ต้องติดตั้งโคมไฟหรือเครื่องหมายให้เห็นชัดเจนโดยรอบพื้นที่ เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ทั้งนี้ เพื่อความปลอดภัยในการสัญจรทางน้ำ โดยเฉพาะกรณีการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในแม่น้ำหรือลำน้ำที่มีการสัญจรทางเรือ เป็นประจำควรจะต้องปฏิบัติโดยเคร่งครัดอย่างยิ่ง

๓. ห้ามปลูกสร้างร้านหรือโรงเรือนเป็นการถาวร คำว่า “ปลูกสร้างเป็นการถาวร” มักจะเป็นปัญหาให้ต้องตีความอยู่เสมอ เพราะว่าความรู้สึกและประสบการณ์ของแต่ละคนในเรื่องนี้อาจไม่เหมือนกันจึงทำให้เข้าใจความหมายไปตามความรู้สึกและประสบการณ์ของแต่ละคน ดังนั้นในเรื่องนี้จึงวางหลักเกณฑ์การปลูกสร้างร้านหรือโรงเรือนสำหรับเผ้าการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำไว้ โดยห้ามปลูกสร้างร้านหรือโรงเรือนที่มีลักษณะการลงหลักปักเสาของร้านหรือโรงเรือนลงไปในแหล่งน้ำโดยตรงโดยเด็ดขาด

๔. ต้องอำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งเข้าไปตรวจการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ เป็นการตรวจสอบและรวบรวมข้อมูลการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำตามอำนาจหน้าที่ และกำกับให้เป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดด้วย ส่วนช่วงเวลาในการเข้าไปตรวจสอบการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำนั้น ต้องเป็นช่วงเวลากลางวันในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกเท่านั้น

๕. เมื่อสิ้นสุดการอนุญาตต้องรื้อถอนกระชังหรืออุปกรณ์ที่เลี้ยงสัตว์น้ำออกให้หมด เพื่อคืนสภาพของแหล่งน้ำให้เหมือนเดิมมากที่สุด การสิ้นสุดการอนุญาตนั้นอาจเป็นกรณีหนังสืออนุญาตสิ้นอายุและรวมถึงกรณีการเพิกถอนการอนุญาตด้วย

๖. ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขท้ายหนังสืออนุญาตที่ได้กำหนดเพิ่มเติมเป็นเงื่อนไขที่กำหนดขึ้นภายหลังพร้อมกับการอนุญาตซึ่งอาจแตกต่างกันไปแต่ละรายขึ้นอยู่กับพื้นที่ ขนาด จำนวน รวมทั้งเงื่อนไขของคณะกรรมการระดับจังหวัดด้วย

๗. ปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ ระเบียบอื่นที่เกี่ยวข้อง

การต่ออายุหนังสืออนุญาต

ผู้ที่ได้รับอนุญาตให้ทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำประเภทที่สาธารณประโยชน์แล้ว เมื่อเห็นว่าหนังสืออนุญาตใกล้สิ้นอายุลงและมีความประสงค์ที่จะทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำต่อไป สามารถขอต่ออายุหนังสืออนุญาตได้โดยให้ดำเนินการ ดังนี้

๑. การยื่นคำขอต่ออายุหนังสืออนุญาต

(๑) ให้ยื่นคำขอตามแบบคำขออนุญาต ทำระเบียบต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อนที่หนังสืออนุญาตฉบับเดิมจะสิ้นอายุลงไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน

(๒) การขอต่ออายุหนังสืออนุญาตได้ จะต้องเป็นกรณีที่ทำกรเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในสถานที่เดิม มีขนาดและจำนวนพื้นที่กระชังไม่มากไปกว่าที่เคยได้รับอนุญาตอยู่เดิมด้วย

(๓) กรณีการยื่นคำขอหลังจากที่หนังสืออนุญาตเดิมสิ้นอายุแล้ว หรือมีการเปลี่ยนแปลงสถานที่ หรือเปลี่ยนแปลงขนาดและจำนวนพื้นที่กระชังมากกว่าที่เคยได้รับอนุญาตอยู่เดิม จะไม่ถือว่าเป็นการต่ออายุหนังสืออนุญาตแต่จะเป็นการยื่นคำขอรายใหม่ตามปกติ

(๔) สถานที่ยื่นคำขอต่ออายุหนังสืออนุญาต ให้ยื่น ณ อำเภอในท้องที่ที่ทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ส่วนในเขตกรุงเทพมหานครให้ยื่นที่ส่วนประมงกรุงเทพมหานคร สำนักพัฒนาและถ่ายทอดเทคโนโลยีการประมงกรมประมง

(๕) ผู้ยื่นคำขอต่ออายุหนังสืออนุญาตต้องแนบสำเนาหนังสืออนุญาตฉบับเดิม และนอกจากนี้ให้แนบเอกสารอื่นๆ เช่นเดียวกับการยื่นคำขออนุญาตครั้งแรกมาพร้อมกับคำขอด้วย

(๖) กรณีการขอต่ออายุหนังสืออนุญาตในกรณีการทดลองเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเพื่อประโยชน์ในทางวิชาการ ให้ผู้ขออนุญาตแนบรายงานผลการทดลองทางวิชาการที่ได้ดำเนินการแล้วมาพร้อมกับคำขอ

๒. การดำเนินการของเจ้าหน้าที่

(๑) ตามระเบียบกรมประมงว่าด้วยการขอและการอนุญาตให้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำประเภทที่สาธารณประโยชน์ พ.ศ. ๒๕๕๔ กำหนดให้นำความในหมวด ๓ หมวด ๔ และข้อ ๑๖ ข้อ ๑๘ ของหมวด ๕ มาใช้บังคับแก่การยื่นคำขอต่ออายุหนังสืออนุญาตด้วยโดยอนุโลม ซึ่งหมายความว่าในการดำเนินการเพื่อต่ออายุหนังสืออนุญาตเจ้าหน้าที่ต้องดำเนินการเช่นเดียวกับการยื่นคำขออนุญาตใหม่ ตามวิธีปฏิบัติซึ่งได้

อธิบายไว้ในตอนต้น แต่อย่างไรก็ตามเนื่องจากเป็นรายเดิมที่เคยได้รับอนุญาตอยู่แล้ว ดังนั้น ในการพิจารณาก็อาจจะไม่ยุ่งยากเหมือนกับยื่นคำขอของรายใหม่

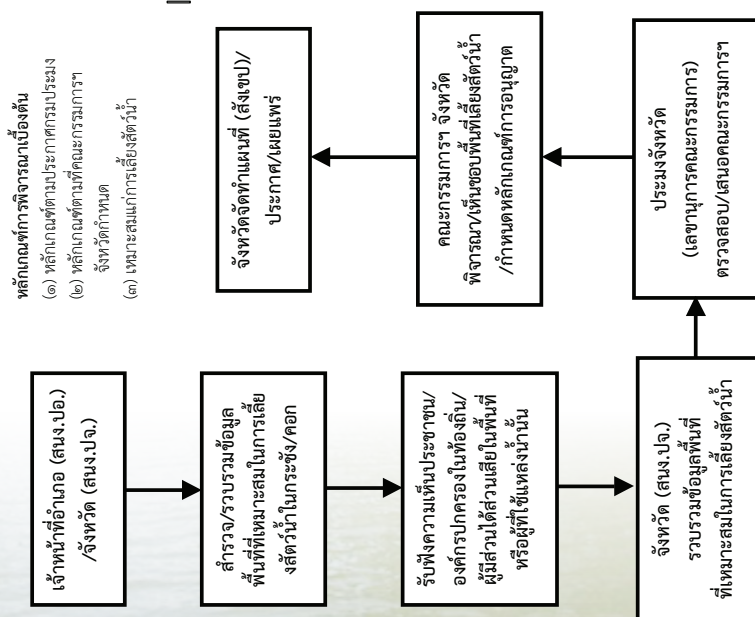
(๒) การตรวจสอบสถานที่ทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ให้เจ้าหน้าที่ไปตรวจสอบเพื่อให้แน่ใจว่าตั้งอยู่ในสถานที่เดิมและมีขนาด จำนวนพื้นที่ที่ไม่มากไปกว่าที่เคยได้รับอนุญาตอยู่เดิม

(๓) รายงานนายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอเพื่อให้ความเห็นชอบ และเสนอจังหวัดเพื่อดำเนินการต่อไป

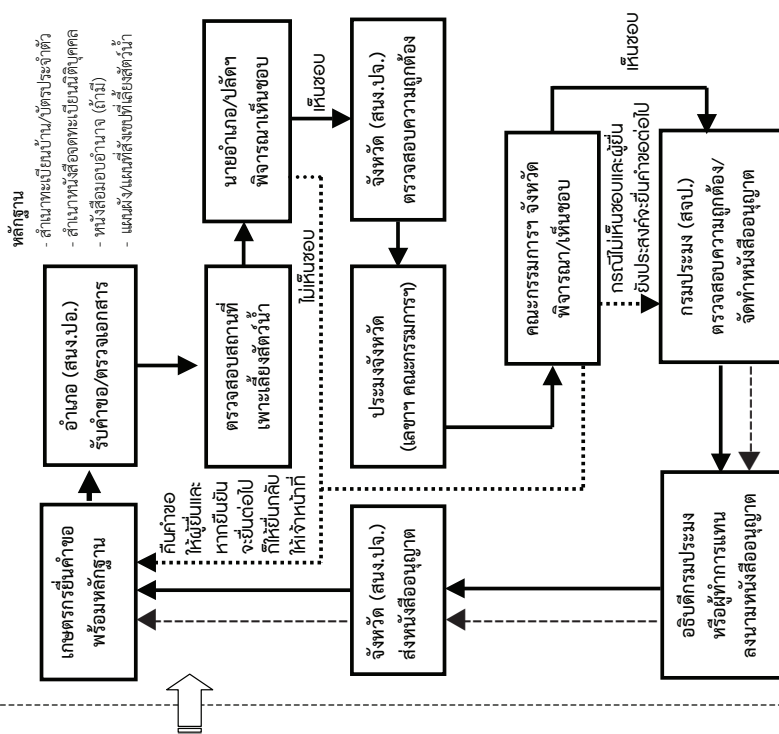
(๔) จังหวัดเสนอคณะกรรมการระดับจังหวัดเพื่อให้ความเห็นชอบหรือดำเนินการตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการได้กำหนดไว้เช่นเดียวกับการยื่นคำขอรายใหม่ ส่วนกรณีที่ไม่ต้องเสนอคณะกรรมการระดับจังหวัดก็ให้ประมงจังหวัดพิจารณาให้ความเห็นชอบแล้วรายงานให้คณะกรรมการทราบในภายหลัง และเสนอกรมประมงดำเนินการต่อไป

(๕) การอนุญาตให้ต่อหนังสืออนุญาตทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำประเภทที่สาธารณประโยชน์ ให้ออกหนังสืออนุญาตฉบับใหม่ให้แก่ผู้รับอนุญาตตามแบบหนังสืออนุญาตทำยระเบียบ

ขั้นตอนการกำหนดพื้นที่เสี่ยงสัตว์น้ำในกระชัง

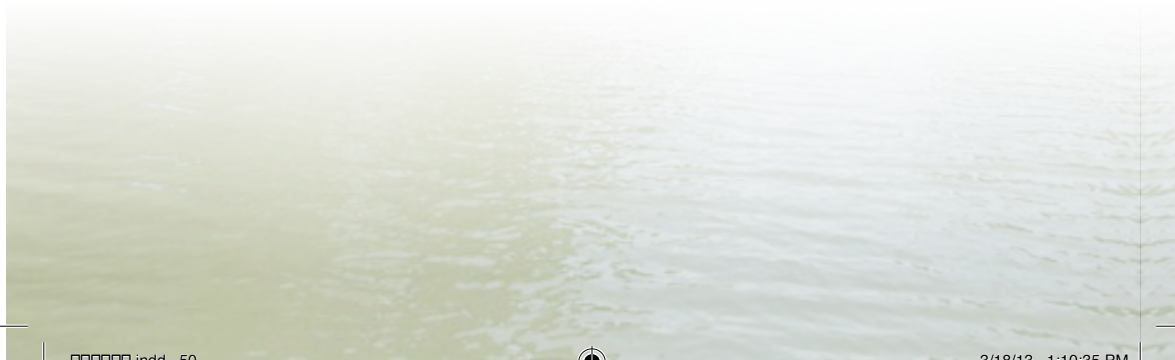

ขั้นตอนการยื่นคำขอและการอนุญาต

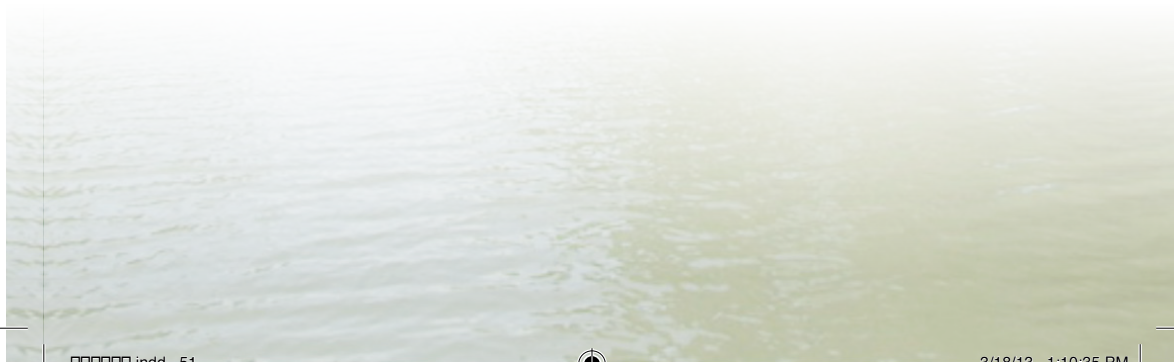

50

ภาคผนวก

ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
เรื่อง เงื่อนไขรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ว่าด้วย
การอนุญาตให้ทำการประมงหรือ
เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำประเภทที่สาธารณประโยชน์
ตามพระราชบัญญัติการประมง

พ.ศ. ๒๕๕๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ๒๕๕๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เห็นสมควรที่จะกำหนดเงื่อนไขและหลักเกณฑ์การอนุญาตให้ประชาชนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่เข้าไปทำการประมงหรือเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำประเภทที่สาธารณประโยชน์ ไว้เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติของพนักงานเจ้าหน้าที่ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. การทำการประมงในที่จับสัตว์น้ำประเภทที่สาธารณประโยชน์ ให้ถือปฏิบัติตามกฎหมาย กฎกระทรวง ประกาศ ระเบียบ และข้อบังคับ ซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ๒๕๕๐

ข้อ ๒. การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำประเภทที่สาธารณประโยชน์ให้ถือปฏิบัติ ดังนี้

๒.๑ ให้จังหวัดประกาศเป็นท้องที่อนุญาตเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ โดยถือปฏิบัติตามกฎหมาย กฎกระทรวง ประกาศ ระเบียบ และข้อบังคับ ซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ๒๕๕๐

๒.๒ ที่จับสัตว์น้ำประเภทที่สาธารณประโยชน์ ซึ่งจังหวัดยังมิได้ประกาศเป็นท้องที่อนุญาตตามข้อ ๒.๑ ผู้ประสงค์เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจะต้องยื่นคำขอต่อนายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอในท้องที่ แล้วให้อำเภอหรือกิ่งอำเภอเสนอความเห็นรายงานจังหวัด เพื่อจังหวัดจะได้เสนอกรมประมงพิจารณาอนุญาตเป็นรายๆ ไป

๒.๓ การยื่นคำขอและการอนุญาตให้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่
จับสัตว์น้ำประเภทที่สาธารณประโยชน์ให้เป็นไปตามแบบหรือระเบียบที่
กรมประมงกำหนด

ข้อ ๓. ประกาศฉบับนี้ให้มีผลใช้บังคับเมื่อพ้น ๓๐ วัน นับแต่วัน
ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๓

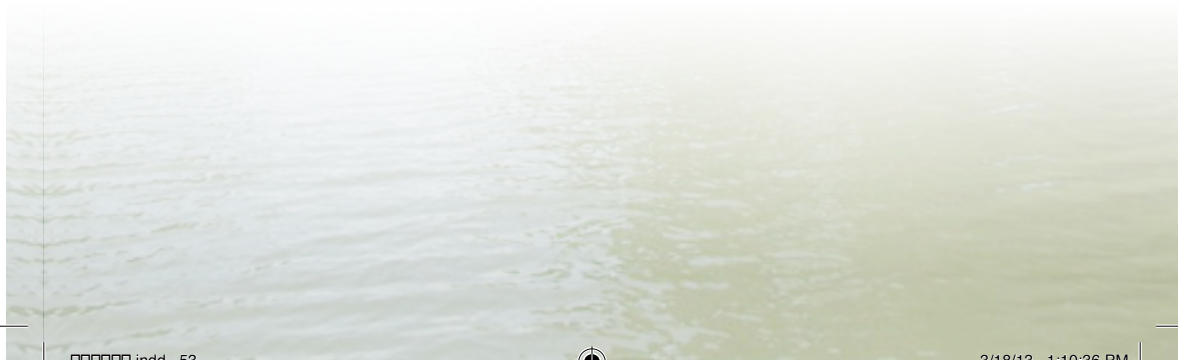
(ลงนาม) เจริญ คันธวงศ์

(นายเจริญ คันธวงศ์)

รัฐมนตรีช่วยว่าการ ปฏิบัติราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ประกาศในหนังสือราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๗ ตอนที่ ๔๖ ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๓๓

**ระเบียบกรมประมง
ว่าด้วยการยื่นคำขอและการอนุญาตให้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับ
สัตว์น้ำประเภทที่สาธารณประโยชน์**

พ.ศ. ๒๕๕๔

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบเกี่ยวกับการยื่นคำขอและการอนุญาตให้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำประเภทที่สาธารณประโยชน์ เพื่อให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่เปลี่ยนแปลงไป อันจะทำให้สามารถควบคุมดูแลและจัดระเบียบการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในแหล่งน้ำสาธารณะได้อย่างมีประสิทธิภาพและไม่ส่งผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมของแหล่งน้ำมากเกินไป

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๓๗ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ กฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมประมง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ พ.ศ. ๒๕๔๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบกับ ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๓ ซึ่งออกตามความในมาตรา ๑๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ๒๔๙๐ อธิบดีกรมประมงจึงออกระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์ ขั้นตอน และวิธีการปฏิบัติในการยื่นคำขอและการอนุญาตให้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำประเภทที่สาธารณประโยชน์ไว้ดังต่อไปนี้

หมวด ๑ บททั่วไป

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกรมประมง ว่าด้วยการยื่นคำขอและการอนุญาตให้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำประเภทที่สาธารณประโยชน์ พ.ศ. ๒๕๕๔”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามวันนับแต่วันที่ประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก ระเบียบกรมประมง ว่าด้วยการยื่นคำขอและการอนุญาตให้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำประเภทที่สาธารณประโยชน์ พ.ศ. ๒๕๓๓

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

(๑) “คณะกรรมการ” หมายถึง คณะกรรมการพิจารณาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำประเภทที่สาธารณประโยชน์ระดับจังหวัด และให้หมายความถึงผู้อำนวยการสำนักพัฒนาและถ่ายทอดเทคโนโลยีการประมงเฉพาะการพิจารณาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในเขตกรุงเทพมหานคร ด้วย

(๒) “นายอำเภอ” ให้หมายความถึงผู้อำนวยการส่วนประมง กรุงเทพมหานคร ด้วย

(๓) “พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ประมงอำเภอ ข้าราชการกรมประมงที่ปฏิบัติหน้าที่ประจำอำเภอหรือกิ่งอำเภอ ข้าราชการในสำนักงานประมงจังหวัดและให้หมายความรวมถึงข้าราชการในส่วนประมงกรุงเทพมหานคร สำนักพัฒนาและถ่ายทอดเทคโนโลยีการประมงด้วย

(๔) “หนังสืออนุญาต” หมายถึง หนังสืออนุญาตให้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำประเภทที่สาธารณประโยชน์ ซึ่งออกตามระเบียบนี้

(๕) “ผู้รับอนุญาต” หมายถึง ผู้ที่ได้รับอนุญาตให้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำประเภทที่สาธารณประโยชน์ ตามระเบียบนี้

ข้อ ๕ การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำตามระเบียบนี้ ให้อนุญาตได้เฉพาะการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในกระชังหรือคอก หรือการเลี้ยงสัตว์น้ำในลักษณะอื่นที่พนักงานเจ้าหน้าที่และคณะกรรมการระดับจังหวัดให้ความเห็นชอบ หรือเป็นการทดลองเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเพื่อประโยชน์ในทางวิชาการของหน่วยงานราชการหรือของเอกชนที่มีหน่วยงานราชการร่วมทดลองด้วย

ข้อ ๖ ให้อธิบดีกรมประมงเป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้ ให้มีอำนาจตีความและวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบ โดยให้สำนักบริหารจัดการด้านการประมงเป็นหน่วยงานรับผิดชอบและจัดการให้เป็นไปตามระเบียบนี้

หมวด ๒ คณะกรรมการ

ข้อ ๗ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า คณะกรรมการพิจารณาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำประเภทที่สาธารณประโยชน์ระดับจังหวัด ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้แต่งตั้ง ประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัดหรือรองผู้ว่าราชการจังหวัดซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมายเป็นประธาน ผู้แทนจากหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และนักวิชาการจากศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงหรือศูนย์วิจัยและทดสอบพันธุ์สัตว์น้ำในพื้นที่เป็นกรรมการ และให้ประมงจังหวัดเป็นกรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการตามวรรคแรกให้มีหน้าที่ในการพิจารณาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำประเภทที่สาธารณประโยชน์ภายในเขตท้องที่จังหวัด กำหนดพื้นที่ให้ทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำภายในเขตท้องที่ พิจารณาและให้ความเห็นด้านสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมและด้านวิชาการ และให้ความเห็นด้านกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องในแต่ละพื้นที่ รวมทั้งให้อำนาจในการกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่สาธารณประโยชน์ภายในเขตท้องที่ของตนเพิ่มเติมซึ่งไม่ขัดกับหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ตามระเบียบนี้และตามหลักเกณฑ์ที่กรมประมงประกาศกำหนด

ในการกำหนดพื้นที่ให้ทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำตามวรรคสอง ต้องจัดให้มีการรับฟังความเห็นของราษฎรในชุมชน ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ผู้นำชุมชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้วย

ข้อ ๘ ในการประชุมคณะกรรมการเพื่อพิจารณาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่สาธารณะประโยชน์แต่ละครั้ง ให้มีผู้แทนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ที่จะทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเข้าร่วมประชุมด้วย

หมวด ๓ การยื่นคำขอ

ข้อ ๙ ผู้ยื่นคำขออนุญาตทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำประเภทที่สาธารณะประโยชน์ตามระเบียบนี้ ต้องเป็นบุคคลสัญชาติไทย และมีอายุไม่ต่ำกว่า ๑๕ ปีบริบูรณ์

กรณีผู้ยื่นคำขออนุญาตซึ่งเป็นผู้ที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ต้องได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากบิดา มารดา หรือผู้ปกครองของผู้เยาว์นั้น

ข้อ ๑๐ ผู้ประสงค์จะทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำประเภทที่สาธารณะประโยชน์ ให้ยื่นคำขอตามแบบคำขอตายระเบียบนี้ ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ อำเภอหรือกิ่งอำเภอท้องที่ที่จะทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ เว้นแต่ การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในเขตกรุงเทพมหานคร ให้ยื่นคำขอต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ ส่วนประมงกรุงเทพมหานคร สำนักพัฒนาและถ่ายทอดเทคโนโลยีการประมง กรมประมง พร้อมด้วยหลักฐาน ดังนี้

(๑) กรณีบุคคลธรรมดา ให้แนบสำเนาทะเบียนบ้านและสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน

(๒) กรณีนิติบุคคล ให้แนบสำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียนนิติบุคคล ซึ่งมีวัตถุประสงค์ในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

(๓) กรณีมอบอำนาจให้บุคคลอื่นเป็นผู้ทำการแทนต้องมีหนังสือมอบอำนาจพร้อมด้วยเอกสารตาม (๑) ทั้งของผู้มอบอำนาจและผู้รับมอบอำนาจด้วย

(๔) แผนผังหรือแผนที่สังเขปแสดงที่ตั้งสถานที่ที่จะขออนุญาต
ทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

ในกรณีการขออนุญาตทดลองเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเพื่อประโยชน์ในทาง
วิชาการ ผู้ขออนุญาตต้องแนบโครงการหรือแผนดำเนินการทดลองเพาะ
เลี้ยงสัตว์น้ำ และหนังสือรับรองจากหน่วยงานของผู้ที่ทำการทดลอง
พร้อมด้วยเอกสารตาม (๑) ของผู้ขออนุญาตด้วย

หมวด ๔ ขั้นตอนดำเนินการ

ข้อ ๑๑ การขออนุญาตเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำประเภทที่
สาธารณประโยชน์ ตามระเบียบนี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบและ
พิจารณาความเหมาะสมตามหลักเกณฑ์การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์
น้ำประเภทที่สาธารณประโยชน์ที่กรมประมงประกาศกำหนด และตาม
หลักเกณฑ์การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่คณะกรรมการระดับจังหวัดได้กำหนด
ด้วย

ความตามวรรคแรก มิให้ใช้บังคับแก่การทดลองเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ
เพื่อประโยชน์ในทางวิชาการตาม ข้อ ๑๐ วรรคสอง

ข้อ ๑๒ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับคำขอให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) ลงทะเบียนรับคำขอและตรวจสอบเอกสารและหลักฐานตาม
ข้อ ๑๐

(๒) ตรวจสอบสถานที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ โดยให้ดำเนินการตรวจสอบ
ภายใน ๓ วันทำการนับแต่วันที่ได้รับคำขอ ทั้งนี้ ในการตรวจสอบให้
พิจารณาความเหมาะสมตามหลักเกณฑ์ในข้อ ๑๑

(๓) รายงานนายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่ง
อำเภอ เพื่อให้ความเห็นชอบหรือสั่งการ เว้นแต่ ในเขตกรุงเทพมหานคร
ให้ผู้อำนวยการส่วนประมงกรุงเทพมหานครเป็นผู้ให้ความเห็นชอบหรือสั่ง
การ

(๔) ให้ส่งคำขอซึ่งได้รับความเห็นชอบตาม (๓) แล้ว พร้อมด้วย เอกสารและหลักฐาน ให้สำนักงานประมงจังหวัดภายใน ๓ วันทำการ นับแต่วันที่ให้ความเห็นชอบ เว้นแต่ กรณีในเขตกรุงเทพมหานครให้พนักงานเจ้าหน้าที่ของส่วนประมงกรุงเทพมหานครเป็นผู้ดำเนินการตาม ข้อ ๑๓ ต่อไป

(๕) กรณีนายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่ง อำเภอไม่เห็นชอบ ให้แจ้งผู้ยื่นคำขอทราบเพื่อแก้ไขหรือดำเนินการตาม ที่สั่งการแล้วแต่กรณี ภายใน ๓ วันทำการ นับแต่วันที่ไม่เห็นชอบ

ข้อ ๑๓ เมื่อจังหวัดได้รับคำขอตาม ข้อ ๑๒ (๔) ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบความถูกต้องและเสนอต่อคณะกรรมการระดับจังหวัดเพื่อ พิจารณาให้ความเห็นชอบ เว้นแต่ ในเขตกรุงเทพมหานครให้เสนอผู้ อำนวยการสำนักพัฒนาและถ่ายทอดเทคโนโลยีการประมงเป็นผู้ให้ความ เห็นชอบ

กรณีการขออนุญาตทดลองเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเพื่อประโยชน์ในทาง วิชาการ ให้ประมงจังหวัดหรือผู้อำนวยการสำนักพัฒนาและถ่ายทอด เทคโนโลยีการประมงแล้วแต่กรณี เป็นผู้ให้ความเห็นชอบและเสนอกรม ประมงเพื่อดำเนินการตาม ข้อ ๑๖ ต่อไป

ข้อ ๑๔ กรณีคณะกรรมการระดับจังหวัดไม่ให้ความเห็นชอบตามข้อ ๑๓ วรรคแรก หรือกรณีที่ไม่ให้ความเห็นชอบตามข้อ ๑๓ วรรคสอง ให้ส่ง คืบคำขอพร้อมเอกสารหลักฐาน และแจ้งเหตุผลให้ผู้ยื่นคำขอทราบภายใน ๕ วันทำการ นับแต่วันที่ไม่ให้ความเห็นชอบนั้น

ข้อ ๑๕ เมื่อคณะกรรมการได้ให้ความเห็นชอบแล้ว ให้ส่งคำขอ พร้อมเอกสารและหลักฐาน ให้กรมประมงเพื่อดำเนินการต่อไป

หมวด ๕ การอนุญาต

ข้อ ๑๖ เมื่อกรมประมงได้รับคำขอตามข้อ ๑๕ ให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบและหากเห็นว่าเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดให้เสนออธิบดีกรม ประมงหรือผู้ทำการแทนแล้วแต่กรณีเป็นผู้ลงนามหนังสืออนุญาต และส่ง

หนังสืออนุญาตให้จังหวัดเพื่อแจ้งผู้รับอนุญาตทราบภายใน ๗ วันทำการ นับแต่วันที่อนุญาต

กรณีที่ไม่อนุญาตให้ส่งคืนคำขอพร้อมเอกสารและหลักฐาน พร้อม กับต้องแจ้งเหตุผลที่ไม่อนุญาตให้ผู้ยื่นคำขอทราบ ภายใน ๗ วันทำการ นับแต่วันที่ไม่อนุญาตหรือสั่งการนั้น

ข้อ ๑๓ หนังสืออนุญาตให้ทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำ ประเภทที่สาธารณประโยชน์ ให้ใช้ตามแบบหนังสืออนุญาตท้ายระเบียบนี้

ข้อ ๑๔ การอนุญาตให้ทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำ ประเภทที่สาธารณประโยชน์ตามระเบียบนี้ ให้อนุญาตได้ไม่เกินครั้งละ ๓ ปี เว้นแต่กรณีการทดลองเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเพื่อประโยชน์ในทางวิชาการให้มีอายุการอนุญาตตามระยะเวลาของโครงการแต่ไม่เกินครั้งละ ๕ ปี

ข้อ ๑๕ การอนุญาตให้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำประเภทที่ สาธารณประโยชน์ ตามระเบียบนี้ มิได้เป็นข้อยกเว้นในการที่จะต้องปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือข้อบังคับอื่นที่พึงมีแต่อย่างใด และผู้รับ อนุญาตต้องปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือข้อบังคับที่พื้มนั้นด้วย

ข้อ ๒๐ ผู้รับอนุญาตให้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำประเภทที่ สาธารณประโยชน์ ที่ประสงค์จะต่ออายุหนังสืออนุญาต ให้ยื่นคำขอต่อ พนักงานเจ้าหน้าที่ก่อนที่หนังสืออนุญาตฉบับเดิมจะสิ้นอายุลงไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน และให้แนบสำเนาหนังสืออนุญาตฉบับเดิมและเอกสารอื่นๆ ตาม ข้อ ๑๐ มาพร้อมกับคำขอด้วย

การขอต่ออายุหนังสืออนุญาตในกรณีการทดลองเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ เพื่อประโยชน์ในทางวิชาการ ให้ผู้ขออนุญาตแนบรายงานผลการทดลอง ทางวิชาการที่ได้ดำเนินการแล้วมาพร้อมกับคำขอด้วย

ให้นำความในหมวด ๓ หมวด ๔ และข้อ ๑๖ ข้อ ๑๔ ของหมวด ๕ มาใช้บังคับแก่การยื่นคำขอต่ออายุหนังสืออนุญาตด้วยโดยอนุโลม

การอนุญาตให้ต่อหนังสืออนุญาต ให้ออกหนังสืออนุญาตตามแบบ หนังสืออนุญาตฉบับใหม่ให้

หมวด ๖ เงื่อนไข

ข้อ ๒๑ ผู้รับอนุญาตให้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำประเภทที่
สาธารณประโยชน์ จะต้องถือปฏิบัติตามเงื่อนไข ดังนี้

(๑) ต้องทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำภายในบริเวณพื้นที่ที่พนักงาน
เจ้าหน้าที่อำเภอหรือจังหวัดกำหนดให้และตามจำนวนหรือขนาดพื้นที่ที่ได้
รับอนุญาตแล้วเท่านั้น

(๒) ต้องติดตั้งโคมไฟหรือแสดงเครื่องหมายให้เห็นชัดเจนโดย
รอบพื้นที่ตั้งกระชังหรือคอกหรือแพหรือบริเวณที่เลี้ยงสัตว์น้ำ

(๓) ห้ามปลูกสร้างร้านหรือโรงเรือนที่ปกคลุมเป็นการถาวรบน
กระชังหรือในบริเวณที่อนุญาตให้ทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำโดยเด็ดขาด

(๔) เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามระเบียบนี้ ผู้รับอนุญาตต้อง
อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามสมควร ซึ่งเข้าไปตรวจใน
สถานที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในระหว่างช่วงเวลาพระอาทิตย์ขึ้นจนถึง
พระอาทิตย์ตก

(๕) เมื่อสิ้นสุดระยะเวลาการอนุญาต ให้ผู้รับอนุญาตรื้อถอน
กระชังหรือคอกและอุปกรณ์ต่างๆ บรรดาที่เป็นของผู้รับอนุญาตออกจากที่
จับสัตว์น้ำให้หมด

(๖) ผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดเพิ่มเติมไว้ท้าย
หนังสืออนุญาตด้วย

(๗) ผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อ
บังคับหรือคำสั่งอื่นที่เกี่ยวข้องด้วย

ข้อ ๒๒ เมื่อมีเหตุจำเป็นเพื่อประโยชน์สาธารณะ ทางราชการมี
สิทธิยกเลิกการอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเมื่อใด
ก็ได้ และให้ผู้รับอนุญาตรื้อถอนกระชังหรือคอกและอุปกรณ์ต่างๆ บรรดา
ที่เป็นของผู้รับอนุญาตออกจากที่จับสัตว์น้ำให้หมด และผู้รับอนุญาตจะ
เรียกร้องค่าเสียหายหรือค่าชดเชยจากเจ้าหน้าที่หรือจากทางราชการมิได้
ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด

62

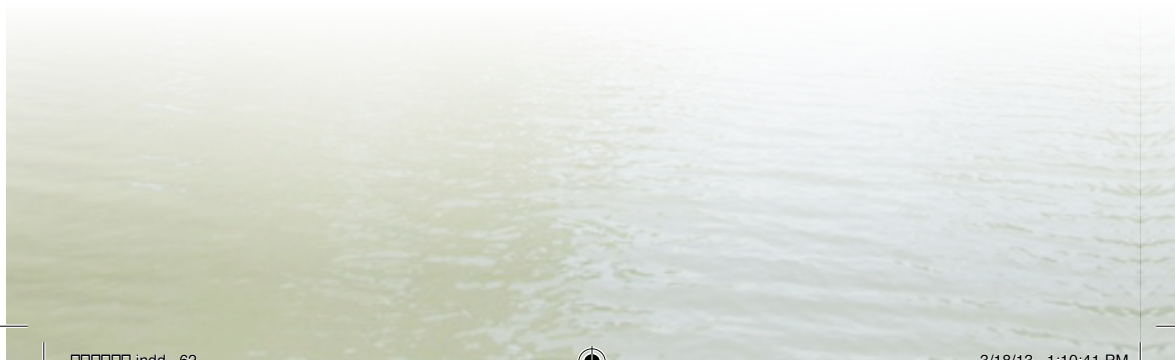
บทเฉพาะกาล

ข้อ ๒๓ หนังสืออนุญาตให้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำประเภทที่
สาธารณประโยชน์ซึ่งได้ออกให้ก่อนที่ระเบียบนี้มีผลใช้บังคับ ให้ใช้ได้ต่อไป
จนกว่าหนังสืออนุญาตนั้นจะสิ้นสุดอายุการอนุญาต

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๔

(นางสมหญิง เปี่ยมสมบูรณ์)

อธิบดีกรมประมง

คำขออนุญาตทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำประเภทที่สาธารณประโยชน์

คำขอที่...../.....

เขียนที่.....

วันที่ เดือน พ.ศ.

ข้าพเจ้า.....เลขบัตรประชาชน ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ อายุ.....ปี
 สัญชาติ.....มีภูมิลำเนาอยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่..... ตำบล..... อำเภอ.....
 จังหวัด..... โทรศัพท์.....ขอยื่นคำขอต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ อำเภอ.....
 จังหวัด..... มีข้อความดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. ข้าพเจ้ามีความประสงค์ (ให้เลือก) ☐ ขออนุญาต ☐ ขอต่อยาหนังสืออนุญาต
 ทำการ.....ในที่จับสัตว์น้ำประเภทที่สาธารณประโยชน์
 ณ บริเวณ.....มีเขตติดต่อใกล้เคียงปรากฏอยู่ด้านหลังคำขอ ซึ่งอยู่ในหมู่ที่
 ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด เป็นระยะเวลา.....ปี
 นับตั้งแต่วันที่ได้รับอนุญาต ตามรายการข้างล่างนี้

ชื่อที่จับสัตว์น้ำ ประเภทที่ สาธารณประโยชน์	เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ (ในกระชัง/ในคอก/อื่นๆ)	จำนวน กระชัง/คอก	ชนิดของสัตว์น้ำ ที่เลี้ยง	ขนาดและจำนวนพื้นที่		
				กว้าง (เมตร)	ยาว (เมตร)	เนื้อที่ (ตร.ม.)

ข้อ ๒. พร้อมนี้ข้าพเจ้าได้แนบเอกสาร หลักฐานประกอบการพิจารณา ดังนี้

- ☐ สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน
- ☐ สำเนาทะเบียนบ้าน
- ☐ แผนผัง/แผนที่ ของสถานที่ทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ
- ☐ สำเนาหนังสืออนุญาตฉบับเดิม (ถ้ามี)
- ☐ หนังสือยินยอมเจ้าของที่ดินติดแหล่งน้ำ
- ☐ โครงการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ
- ☐ หนังสือยินยอม (หนังสือยินยอมของบิดา มารดา หนังสือยินยอมให้เลี้ยงสัตว์น้ำ เป็นต้น)
- ☐ หลักฐานอื่นๆ (ระบุ)

ข้อ ๓. เมื่อข้าพเจ้าได้รับอนุญาตตามนี้แล้ว ข้าพเจ้าจะปฏิบัติตามกฎหมาย
 กฎ ประกาศ เงื่อนไขตามระเบียบนี้ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในหนังสืออนุญาต ให้ถูก
 ต้องครบถ้วนทุกประการ

(ลงชื่อ) ผู้ยื่นคำขอ

(.....)

การตรวจสอบ

ข้าพเจ้า.....ตำแหน่ง.....ได้ไปทำการ
ตรวจสอบสถานที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำแห่งนี้ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดแล้วมีความเห็น
ดังนี้

(ลายมือชื่อ) ผู้ตรวจสอบ

(.....)

วันที่ตรวจสอบ/...../.....

ความเห็นของนายอำเภอหรือผู้ทำการแทน

☐ เห็นชอบ

☐ ไม่เห็นชอบ เนื่องจาก

☐ อื่นๆ

(ลายมือชื่อ)

(.....)

นายอำเภอหรือผู้ทำการแทน

วันที่/...../.....

ความเห็นของคณะกรรมการระดับจังหวัด

☐ เห็นชอบ

☐ ไม่เห็นชอบ เนื่องจาก

☐ อื่นๆ

(ลายมือชื่อ) เลขานุการคณะกรรมการ

(.....)

วันที่/...../.....

ความเห็นของอธิบดีกรมประมงหรือผู้ทำการแทน

☐ เห็นชอบ

☐ ไม่เห็นชอบ เนื่องจาก

☐ อื่นๆ

(ลายมือชื่อ)

(.....)

ตำแหน่ง

วันที่/...../.....

หมายเหตุ ; กรณีในเขตกรุงเทพมหานคร “นายอำเภอ” ให้หมายถึง “ผู้อำนวยการส่วนประมงกรุงเทพ” ด้วย

หนังสืออนุญาต

ให้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำประเภทที่สาธารณประโยชน์

ตามคำขอที่...../.....

กรมประมง

ลงวันที่...../...../.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ฉบับที่...../.....

อนุญาตให้.....เลขบัตรประชาชน ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐

อายุ.....ปี สัญชาติ.....ผู้จัดการหรือผู้แทนนิติบุคคลชื่อ.....

มีภูมิลำเนาหรือสำนักงานอยู่เลขที่.....หมู่ที่.....ตำบล.....อำเภอ.....

จังหวัด.....โทรศัพท์.....ทำการ.....

จำนวน.....กระชัง/คอก เนื้อที่ประมาณ.....ไร่.....งาน.....ตารางเมตร

ในที่จับสัตว์น้ำประเภทที่สาธารณประโยชน์ที่.....ซึ่งอยู่

ในหมู่ที่.....ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....

ได้ตามแผนที่แนบท้ายหนังสืออนุญาตนี้

ผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขจรรยาบรรณตามประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ว่าด้วยการอนุญาตให้ทำการประมงหรือเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำประเภทที่สาธารณประโยชน์ ออกตามความในพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ๒๔๙๐ ลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๓ และเงื่อนไขตามระเบียบกรมประมง ว่าด้วยยื่นคำขอและการอนุญาตให้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำประเภทที่สาธารณประโยชน์ พ.ศ. ๒๕๕๔ รวมทั้งต้องปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องและเงื่อนไขท้ายหนังสืออนุญาตนี้ อย่างเคร่งครัด

หนังสืออนุญาตฉบับนี้ ให้มีอายุใช้ได้จนถึงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

(ลงชื่อ).....ผู้อนุญาต

(.....)

ตำแหน่ง.....

เงื่อนไข.....
.....
.....
.....

ประกาศกรมประมง
เรื่อง หลักเกณฑ์การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำประเภทที่
สาธารณประโยชน์

ด้วยในแหล่งน้ำสาธารณะต่างๆ ปัจจุบันมีเกษตรกรเข้าไปทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำอย่างแพร่หลายและได้มีการขยายพื้นที่การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเป็นจำนวนมาก ซึ่งหากไม่มีการจัดการที่เหมาะสมอาจส่งผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมและคุณภาพน้ำในแหล่งน้ำ อันจะส่งผลกระทบต่อราษฎรผู้ใช้น้ำเพื่อการอุปโภคและบริโภค รวมทั้งผู้สัญจรทางน้ำและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของเกษตรกรได้ ดังนั้น เพื่อเป็นการส่งเสริมการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในแหล่งน้ำสาธารณะให้มีคุณภาพตามหลักวิชาการและมีความยั่งยืน และเพื่อป้องกันปัญหาไม่ให้ส่งผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมของแหล่งน้ำมากเกินไป จึงเห็นสมควรกำหนดหลักเกณฑ์ในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในแหล่งน้ำสาธารณะเพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบกับกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมประมง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ พ.ศ. ๒๕๔๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กรมประมงจึงออกประกาศกำหนดหลักเกณฑ์การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำประเภทที่สาธารณประโยชน์ไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศกรมประมง เรื่อง หลักเกณฑ์การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำประเภทที่สาธารณประโยชน์”

ข้อ ๒ ให้ใช้ประกาศฉบับนี้เมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในแหล่งน้ำสาธารณะ ให้ถือปฏิบัติตามระเบียบกรมประมง ว่าด้วยการยื่นคำขอและการอนุญาตให้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำประเภทที่สาธารณประโยชน์

ข้อ ๔ จังหวัดอาจกำหนดหลักเกณฑ์เพิ่มเติมที่ไม่ขัดหรือแย้งกับหลักเกณฑ์ตามประกาศนี้ได้ และให้ใช้เฉพาะภายในเขตท้องที่จังหวัดของตนเท่านั้น

หมวด ๑ หลักเกณฑ์ทั่วไป

ข้อ ๕ การเลือกสถานที่ในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

(๑) ต้องเป็นพื้นที่เหมาะสมมีระบบสาธารณูปโภคที่จำเป็นสำหรับการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำอย่างเพียงพอ

(๒) ต้องอยู่ห่างจากโรงสูบน้ำเพื่อการอุปโภคและบริโภคหรือสถานีสูบน้ำดิบของระบบประปาไม่น้อยกว่า ๒๐๐ เมตร

(๓) ต้องเป็นแหล่งน้ำที่มีคุณภาพน้ำดีเหมาะสมต่อการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ และมีปริมาณน้ำเพียงพอตลอดช่วงระยะเวลาของการเลี้ยงสัตว์น้ำ

(๔) ต้องไม่กีดขวางหรือเป็นอันตรายต่อการเดินเรือหรือการสัญจรทางน้ำ และในกรณีเป็นแม่น้ำหรือลำน้ำต้องมีความกว้างเพียงพอและต้องมีพื้นที่สำหรับใช้สัญจรทางน้ำได้ไม่น้อยกว่า ๒ ใน ๓ ส่วนของความกว้างแม่น้ำหรือลำน้ำหลังจากวางกระชังหรือคอกเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำแล้ว

(๕) ต้องไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญแก่ประชาชนทั่วไปที่ใช้แหล่งน้ำ

(๖) ต้องไม่เป็นอุปสรรคต่อระบบการระบายน้ำหรือการชลประทาน

(๗) ต้องอยู่ห่างจากเขตที่รักษาพืชพันธุ์สัตว์น้ำไม่น้อยกว่า ๒๐๐ เมตร

(๘) ควรเป็นบริเวณที่มีการไหลเวียนหรือถ่ายเทของน้ำได้ดี

(๙) ควรเป็นบริเวณที่อยู่ห่างจากโรงงานอุตสาหกรรมหรือแหล่งชุมชน และไม่อยู่ใกล้แนวรับน้ำทิ้งจากโรงงาน ชุมชน หรือที่เลี้ยงสัตว์

(๑๐) ควรหลีกเลี่ยงบริเวณซึ่งเคยมีการเน่าเสียของน้ำหรือการรั่วไหลของสารเคมี

(๑๑) ไม่เป็นพื้นที่หวงห้าม

(๑๒) พื้นที่อยู่ใกล้แหล่งพันธุ์สัตว์น้ำและมีแหล่งอาหารสัตว์น้ำเพียงพอ

ข้อ ๖ ควรจัดหาและเตรียมอุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ เช่น เครื่องให้อากาศหรือเครื่องเพิ่มปริมาณออกซิเจนในน้ำที่เพียงพอ เพื่อช่วยป้องกันและแก้ไขปัญหาเบื้องต้นในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงของสภาพอากาศหรือคุณภาพน้ำเสื่อมโทรมลงอย่างกะทันหัน

ข้อ ๗ วัสดุที่ใช้ทำกระชังหรือคอกสำหรับเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำอาจทำจากอวนหรือวัสดุอื่นใดที่มีคุณสมบัติและลักษณะเช่นเดียวกับอวนและไม่เป็นวัสดุที่อาจก่อให้เกิดเป็นอันตรายหรือส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมของแหล่งน้ำ ทั้งนี้ รวมถึงอุปกรณ์ที่ใช้สำหรับประกอบกระชังหรือคอกด้วย

ข้อ ๘ ท่อนหรือวัสดุสำหรับพยุงกระชังหรือคอกเลี้ยงสัตว์น้ำต้องลอยพ้นเหนือระดับน้ำ สามารถพยุงให้กันกระชังหรือคอกให้ลอยสูงกว่าพื้นท้องน้ำได้ตลอดเวลาที่ทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ และไม่เป็นวัสดุที่อาจก่อให้เกิดเป็นอันตรายหรือส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมของแหล่งน้ำ

หมวด ๒ การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในแหล่งน้ำจืด

ข้อ ๙ ในกรณีการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในแหล่งน้ำเปิดหรือน้ำไหล ให้มีพื้นที่การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำรวมกันได้ไม่เกินอัตราร้อยละ ๒ ของพื้นที่แหล่งน้ำบริเวณนั้น ส่วนในกรณีการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในแหล่งน้ำปิดหรือน้ำนิ่ง ให้มีพื้นที่การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำรวมกันได้ไม่เกินอัตราร้อยละ ๐.๒๕ ของพื้นที่แหล่งน้ำทั้งหมด

ข้อ ๑๐ การวางกระชังหรือคอกเลี้ยงสัตว์น้ำควรจัดวางให้เป็นระเบียบ โดยมีความยาวแถวละไม่เกินกว่า ๖๐ เมตร ช่วงต่อแถวต้องเว้นระยะห่างไม่น้อยกว่า ๓ เมตร และกรณีจัดวางเรียงซ้อนแถวให้วางซ้อนแถวกันได้ไม่เกิน ๒ แถว

ข้อ ๑๑ กรณีการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในแม่น้ำหรือลำน้ำ ต้องไม่วางกระชังหรือคอกห่างจากขอบน้ำตามแนวชายฝั่งแม่น้ำหรือลำน้ำเกินกว่าระยะ ๑ ใน ๓ ของความกว้างของแม่น้ำหรือลำน้ำนั้น และผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินซึ่งอยู่ติดแม่น้ำหรือลำน้ำบริเวณที่วางกระชังหรือคอกเลี้ยงสัตว์น้ำนั้นด้วย

ข้อ ๑๒ กรณีที่มีการปักเสายึดกระชังหรือคอกต้องปักห่างกันไม่น้อยกว่า ๓ เมตร และห้ามปักในลักษณะที่เป็นการกีดขวางหรือเป็นอันตรายต่อการสัญจรทางน้ำหรือการเดินเรือ

ข้อ ๑๓ ส่วนล่างสุดของกระชังเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ต้องลอยอยู่เหนือพื้นท้องน้ำไม่น้อยกว่า ๕๐ เซนติเมตร ตลอดระยะเวลาของการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

หมวด ๓ การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในทะเลและชายฝั่ง

ข้อ ๑๔ เป็นบริเวณที่น้ำมีระดับความเค็มเหมาะสมกับชนิดของสัตว์น้ำที่จะเลี้ยง และมีคุณภาพน้ำเหมาะสม

ข้อ ๑๕ ควรเป็นบริเวณที่คลื่นลมสงบ ระดับน้ำเมื่อน้ำลงต่ำสุดควรมีความลึกไม่น้อยกว่า ๑.๕๐ เมตร น้ำไหลถ่ายเทดี

ข้อ ๑๖ ไม่ทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในบริเวณที่เคยมีปรากฏการณ์ที่ปลาวาฬหรือน้ำแดง

ข้อ ๑๗ กระชังสำหรับเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ต้องมีความแข็งแรง ทนทานต่อแรงกระแทกของคลื่นและลม ส่วนล่างสุดของกระชังควรลอยเหนือพื้นท้องน้ำไม่น้อยกว่า ๕๐ เซนติเมตร เมื่อน้ำลงต่ำสุด

ข้อ ๑๘ การวางกระชังหรือคอกเลี้ยงสัตว์น้ำควรจัดวางให้เป็นระเบียบ โดยมีความยาวแถวละไม่เกินกว่า ๖๐ เมตร ช่วงต่อแถวต้องเว้นระยะห่างไม่น้อยกว่า ๕ เมตร และกรณีจัดวางเรียงซ้อนแถวให้วางซ้อนแถวกันได้ไม่เกิน ๒ แถว

ข้อ ๑๙ กรณีการเพาะเลี้ยงหอย ต้องเป็นพื้นที่ที่เหมาะสมสำหรับการเลี้ยงหอยแต่ละประเภท ระดับน้ำมีความลึกเพียงพอและแปลงเลี้ยงหอยไม่อยู่ในที่แห้งเมื่อน้ำลงต่ำสุด ควรเป็นแหล่งที่มีพันธุ์หอยเกิดตามธรรมชาติหรือจัดหาพันธุ์หอยได้ง่าย และน้ำทะเลมีระดับความเค็มที่เหมาะสมตลอดระยะเวลาการเลี้ยงหอย มีสารอาหารตามธรรมชาติสมบูรณ์

หมวด ๔ ข้อพึงปฏิบัติสำหรับผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในแหล่งน้ำสาธารณะ

ข้อ ๒๐ ปฏิบัติตามคู่มือการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของกรมประมง

ข้อ ๒๑ ต้องไม่สร้างที่พักอาศัยที่เป็นการถาวร ในบริเวณสถานที่ทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

ข้อ ๒๒ ต้องระมัดระวังในการใช้สารเคมี ยา หรือสิ่งอื่นใดในการป้องกันหรือควบคุมและรักษาโรคสัตว์น้ำมิให้ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และควรขอคำปรึกษาในการใช้สารเคมีหรือยาจากเจ้าหน้าที่กรมประมง

ข้อ ๒๓ ควรให้อาหารสัตว์น้ำในปริมาณที่พอดี และให้เก็บอาหารที่เหลือออกและนำไปกำจัดอย่างเหมาะสม ไม่ทิ้งลงแหล่งน้ำ

ข้อ ๒๔ ปริมาณสัตว์น้ำต่อกระชังหรือคอกควรปล่อยเลี้ยงในอัตราที่เหมาะสมไม่หนาแน่นจนเกินไป โดยปฏิบัติตามคู่มือการเลี้ยงสัตว์น้ำแต่ละ

ชนิดของกรมประมง

ข้อ ๒๕ มีการกำจัดมูลสิ่งปฏิกูลที่เกิดจากการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ รวมถึงซากสัตว์น้ำที่ตายอย่างเหมาะสม โดยนำไปกำจัดบนบกอย่างถูกสุขลักษณะ และรวมทั้งไม่ทิ้งสัตว์น้ำที่ไม่ประสงค์ สัตว์น้ำเป็นโรค และสัตว์น้ำที่อ่อนแอหรือไม่ได้ขนาดลงในแหล่งน้ำ

ข้อ ๒๖ เพื่อป้องกันโรคระบาดรวมทั้งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและความหลากหลายทางชีวภาพ ต้องไม่นำสัตว์น้ำที่เป็นชนิดพันธุ์ต่างถิ่นซึ่งมีการควบคุมหรือห้ามปล่อยลงสู่แหล่งน้ำ และสัตว์น้ำชนิดพันธุ์ใหม่ที่ได้จากการทดลองมาทำการเลี้ยงในแหล่งน้ำสาธารณะ เว้นแต่ กรณีการทดลองเลี้ยงสัตว์น้ำเพื่อประโยชน์ทางวิชาการและได้รับอนุญาต

ข้อ ๒๗ ควรทำความสะอาดกระชังหรือคอกเลี้ยงสัตว์น้ำอย่างสม่ำเสมอ และควรมีการพักหรือตากกระชังหรือที่เลี้ยงสัตว์น้ำไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน ก่อนทำการเลี้ยงสัตว์น้ำรุ่นต่อไป

ข้อ ๒๘ ต้องรักษาความสะอาดที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำและบริเวณโดยรอบ ไม่ทิ้งวัสดุหรืออุปกรณ์ หรือสิ่งใดๆ ลงในแหล่งน้ำ และเมื่อเลิกเลี้ยงสัตว์น้ำ ผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำต้องรื้อถอนกระชังหรือคอกและวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ บรรดาที่เป็นของผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำออกจากแหล่งน้ำให้หมด

ข้อ ๒๙ ต้องติดตั้งโคมโฟหรือแสดงเครื่องหมายให้เห็นชัดเจนโดยรอบพื้นที่ตั้งกระชังหรือคอกหรือบริเวณที่เลี้ยงสัตว์น้ำ เพื่อความปลอดภัยในการสัญจรทางน้ำและการเดินเรือ

ข้อ ๓๐ อำนาจความสะอาดแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามสมควร ซึ่งเข้าไปตรวจดูสถานที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในระหว่างช่วงเวลาพระอาทิตย์ขึ้นจนถึงพระอาทิตย์ตก

ข้อ ๓๑ ต้องรายงานข้อมูลสถิติการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ เมื่อได้รับแจ้งจากพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นหนังสือ

ข้อ ๓๒ ต้องปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับหรือคำสั่ง และเงื่อนไขที่เกี่ยวข้องโดยเคร่งครัด

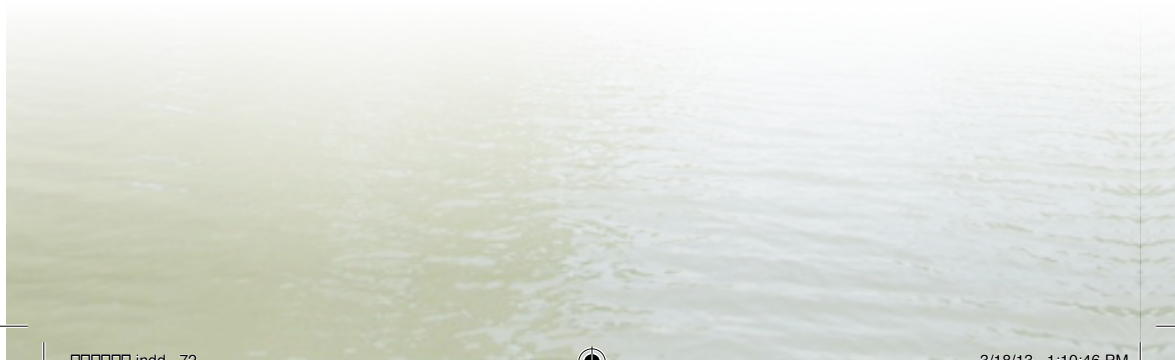
72

ข้อ ๓๓ ต้องขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ โดยปฏิบัติ
ตามระเบียบกรมประมงว่าด้วยการขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้เพาะเลี้ยงสัตว์
น้ำและผู้ประกอบการด้านการประมง

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๔

(นางสมหญิง เปี่ยมสมบูรณ์)

อธิบดีกรมประมง

ตัวอย่างคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ

(ครุฑ)

คำสั่งจังหวัด.....

ที่...../.....

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำ
ประเภทที่สาธารณประโยชน์

.....

เนื่องจากการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำตามแหล่งน้ำสาธารณะต่างๆ ได้มี
ปริมาณเพิ่มมากขึ้น ซึ่งอาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมของ
แหล่งน้ำและการใช้น้ำสำหรับการอุปโภคและบริโภคของประชาชน รวมทั้ง
กีดขวางการสัญจรทางน้ำและการระบายน้ำด้วย ซึ่งระเบียบกรมประมง
ว่าด้วยการขอและการอนุญาตให้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำประเภทที่
สาธารณประโยชน์ พ.ศ. ๒๕๕๔ ได้วางแนวทางปฏิบัติในเรื่องดังกล่าวเพื่อ
เป็นการแก้ไขปัญหาและจัดระเบียบการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำตามแหล่งน้ำ
ต่างๆ โดยกำหนดให้มีคณะกรรมการพิจารณาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับ
สัตว์น้ำประเภทที่สาธารณประโยชน์ระดับจังหวัด ประกอบด้วยผู้แทนจาก
หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นผู้พิจารณาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำภายในเขต
จังหวัด นั้น

ดังนั้น เพื่อให้การจัดระเบียบและแก้ไขปัญหาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ
ในแหล่งน้ำสาธารณะภายในเขตท้องที่จังหวัด.....เป็นไปด้วยความ
เรียบร้อยและเพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบดังกล่าว จึงแต่งตั้งคณะ
กรรมการพิจารณาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำประเภทที่
สาธารณประโยชน์ ประกอบด้วย

๑. ผู้ว่าหรือรองผู้ว่าราชการจังหวัด	ประธาน
๒. เกษตรและสหกรณ์จังหวัด	กรรมการ
๓. ทรพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด	กรรมการ
๔. พัฒนาการสังคมฯ	กรรมการ

74

๕. พาณิชย์จังหวัด กรรมการ
๖. นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด กรรมการ
๗. เทศมนตรีเทศบาล.... กรรมการ
๘. นายกองค์การบริหารส่วนตำบล.... กรรมการ
๙. ผู้อำนวยการสำนักงานเจ้าท่า.... กรรมการ
๑๐. โยธาธิการและผังเมืองจังหวัด... กรรมการ
๑๑. ผู้อำนวยการโครงการชลประทาน... กรรมการ
๑๒. ๑๒๑..... กรรมการ
๑๓. ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยและพัฒนาประมง... กรรมการ
๑๔. ประมงจังหวัด กรรมการและเลขานุการ
๑๕. หัวหน้ากลุ่ม/ฝ่าย..... กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
- โดยให้คณะกรรมการที่แต่งตั้งมีหน้าที่และอำนาจ ดังนี้
๑. กำหนดเขตพื้นที่ให้ทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำประเภทที่สาธารณประโยชน์ภายในเขตจังหวัด
๒. กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำประเภทที่สาธารณประโยชน์ภายในเขตจังหวัด
๓. พิจารณาการขออนุญาตเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำประเภทที่สาธารณประโยชน์ภายในเขตจังหวัด
๔. แต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามระเบียบที่เกี่ยวข้อง
๕. ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ได้รับมอบหมายเพื่อให้เป็นไปตามระเบียบที่เกี่ยวข้อง
- ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่

(ลงนาม)

(.....)

ผู้ว่าราชการจังหวัด

- ตัวอย่าง การกรอกรายละเอียดในคำขออนุญาต -

คำขออนุญาตทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำประเภทที่สาธารณประโยชน์

คำขอที่.....
 ระบุลำดับที่คำขอของอำเภอ.....
 ระบุพ.ศ.ตามปฏิทิน (ม.ค.-ธ.ค.).....
 เขียนที่.....
 วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
 ระบุอำเภอที่ยื่นคำขอ.....
 ระบุเลขประจำตัวประชาชนผู้ขอ.....
 ระบุวัน/เดือน/ปี ที่ยื่นคำขอที่.....
 อายุ.....
 ข้าพเจ้า .ระบุชื่อผู้จะขออนุญาต. เลขบัตรประชาชน.....
 สัญชาติ...(ไทย/ต่างชาติ)...มีภูมิลำเนาอยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตำบล.....อำเภอ.....
 จังหวัด.....โทรศัพท์.....ขอยื่นคำขอต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ อำเภอ.....จังหวัด.....
 มีข้อความดังต่อไปนี้
 ทำเครื่องหมาย “/” ในช่อง ☐ ระบุชื่ออำเภอที่จะขออนุญาต
 ข้อ ๑. ข้าพเจ้ามีความประสงค์ (ให้เลือก) ☐ ขออนุญาต ☐ ขอต่ออายุหนังสืออนุญาต
 ทำการ.....ระบุ เพาะเลี้ยง/เลี้ยง/ทดลอง ตามด้วยชนิดสัตว์น้ำ.....ในที่จับสัตว์น้ำประเภทที่สาธารณประโยชน์
 ณ บริเวณ.....ระบุชื่อแหล่งน้ำ.....มีเขตติดต่อใกล้เคียงปรากฏอยู่ด้านหลังคำขอ ซึ่งอยู่ในหมู่ที่.....ระบุที่ตั้งของพื้นที่ที่จะขออนุญาต
 ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....เป็นระยะเวลา.....ปี
 นับตั้งแต่วันที่ได้รับอนุญาต ตามรายการข้างล่างนี้ ระบุจำนวนปีที่จะขออนุญาต การเลี้ยงทั่วไป คราวละไม่เกิน ๓ ปี/การทดลอง คราวละไม่เกิน ๕ ปี

ชื่อที่จับสัตว์น้ำ ประเภทที่ สาธารณประโยชน์	เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ (ในกระชัง/ในคอก/อื่นๆ)	จำนวน กระชัง/คอก	ชนิดของสัตว์น้ำ ที่เลี้ยง	ขนาดและจำนวนพื้นที่		
				กว้าง (เมตร)	ยาว (เมตร)	เนื้อที่ (ตร.ม.)
ระบุชื่อแหล่งน้ำ	ระบุรูปแบบการเลี้ยง ว่าเป็นกระชังหรือ คอก หรืออย่างอื่น	ระบุจำนวน กระชัง/คอก ที่จะใช้ในการ เลี้ยง/ทดลอง	ระบุชนิดสัตว์น้ำที่ จะเลี้ยง	ระบุ ความ กว้าง ของ กระชัง/ คอก	ระบุ ความ ยาวของ กระชัง/ คอก	ระบุ ขนาด พื้นที่ต่อ กระชัง/ คอก และพื้นที่ รวม ทั้งหมด

ข้อ ๒. พร้อมนี้ข้าพเจ้าได้แนบเอกสาร หลักฐานประกอบการพิจารณา ดังนี้

- ☐ สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน (ทุกกรณี)
- ☐ สำเนาทะเบียนบ้าน (ทุกกรณี)
- ☐ แผนผัง/แผนที่ ของสถานที่ทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ (ทุกกรณี)
- ☐ สำเนาหนังสืออนุญาตฉบับเดิม (ถ้ามี) (เฉพาะกรณีการต่ออายุใบอนุญาต)
- ☐ หนังสือยินยอมเจ้าของที่ดินติดแหล่งน้ำ (เฉพาะกรณีที่พื้นที่ที่จะขอติดกับที่ดินของคนอื่น/คนอื่นใช้ประโยชน์อยู่)

อื่น/คนอื่นใช้ประโยชน์อยู่

- ☐ โครงการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ (เฉพาะกรณีการขอทดลองทางวิชาการ)
- ☐ หนังสือยินยอม (หนังสือยินยอมของบิดา มารดา หนังสือยินยอมให้เลี้ยงสัตว์น้ำ เป็นต้น)
- ☐ หลักฐานอื่นๆ (ระบุ).....
 เช่น หนังสือรับรองการจดทะเบียนนิติบุคคล/หนังสือมอบอำนาจ/หนังสือรับรองของหน่วยงาน

ข้อ ๓. เมื่อข้าพเจ้าได้รับอนุญาตตามนี้แล้ว ข้าพเจ้าจะปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ ประกาศ เงื่อนไขตามระเบียบนี้ และเงื่อนไขตามที่กำหนดไว้ในหนังสืออนุญาต ให้ถูกต้องครบถ้วนทุกประการ

(ลงชื่อ).....ผู้ขออนุญาตหรือผู้ยื่นคำขอ.....ผู้ยื่นคำขอ
 (.....)

ระบุชื่อ ประมงอำเภอหรือข้าราชการในสังกัด สนง.ปจ. ซึ่งปฏิบัติงานประจำอำเภอ/ข้าราชการของส่วนประมงกรุงเทพฯ

การตรวจสอบ

ข้าพเจ้า.....ตำแหน่ง.....ได้ไปทำการตรวจสอบ
สถานที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำแห่งนี้ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดแล้วมีความเห็น ดังนี้

ระบุ ความเห็นจากการไปตรวจสอบสถานที่ โดยระบุว่าได้ไปตรวจสอบ สถานที่ตามคำขอของ.....เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่
กรมประมง/จังหวัด กำหนดหรือไม่ และอยู่ในพื้นที่ที่คณะกรรมการระดับจังหวัดได้กำหนดไว้แล้วหรือไม่

(ลายมือชื่อ) ผู้ตรวจสอบ

(.....)

วันที่ตรวจสอบ/...../.....

ความเห็นของนายอำเภอหรือผู้ทำการแทน

☐ เห็นชอบ

☐ ไม่เห็นชอบ เนื่องจาก

☐ อื่นๆ

ระบุความเห็นนายอำเภอท้องที่/ผอ.ส่วนประมงกรุงเทพฯ
โดยทำเครื่องหมาย “/” ในช่อง ☐

(ลายมือชื่อ)

(.....)

นายอำเภอหรือผู้ทำการแทน

วันที่/...../.....

ความเห็นของคณะกรรมการระดับจังหวัด

☐ เห็นชอบ

☐ ไม่เห็นชอบ เนื่องจาก

☐ อื่นๆ

ระบุความเห็นคณะกรรมการฯ ทำเครื่องหมาย “/” ในช่อง โดย ☐ จังหวัด ในฐานะเลขานุการ/ผอ.สำนัก
พัฒนาและถ่ายทอดเทคโนโลยีการประมง
กรมการทดลองทางวิชาการ ให้ประมงจังหวัด/ผอ.สพป. ให้ความเห็น โดยไม่ต้องเสนอคณะกรรมการพิจารณา

(ลายมือชื่อ) เลขานุการคณะกรรมการ

(.....)

วันที่/...../.....

ความเห็นของอธิบดีกรมประมงหรือผู้ทำการแทน

☐ อนุญาต

☐ ไม่อนุญาต เนื่องจาก

☐ อื่นๆ

(ลายมือชื่อ)

(.....)

ตำแหน่ง

วันที่/...../.....

หมายเหตุ ; กรณีในเขตกรุงเทพมหานคร “นายอำเภอ” ให้หมายถึง “ผู้อำนวยการส่วนประมงกรุงเทพฯ” ด้วย

- ตัวอย่างการออกหนังสืออนุญาต -

หนังสืออนุญาต

ให้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำประเภทที่สาธารณประโยชน์

ตามคำขอที่..... /	ระบุลำดับที่การรับคำขอของจังหวัด.....	กรมประมง	ระบุวันที่อธิบดีลงนามอนุญาต..... พ.ศ.....
ลงวันที่..... /	ระบุ วัน/เดือน/ปี ที่รับคำขอของ.....	วันที่..... เดือน.....	
ฉบับที่..... /	ระบุตามเลขลำดับของกรมประมง/ระบุตามปี พ.ศ.....	ระบุเลขประจำตัวประชาชน.....	
อนุญาตให้.....	เลขบัตรประชาชน.....		
อายุ..... ปี สัญชาติ.....	ผู้จัดการหรือผู้แทนนิติบุคคลชื่อ.....	กรณีนิติบุคคลระบุชื่อของนิติบุคคล/กรณีการทดลอง ระบุหน่วยงานต้นสังกัด.....	
มีภูมิลำเนาหรือสำนักงานอยู่เลขที่..... หมู่ที่.....	ระบุที่อยู่ตามทะเบียนบ้าน/บัตรประชาชนผู้ขอ/ที่ตั้งของนิติบุคคล.....		
โทรศัพท์.....	ทำการ.....	ระบุที่อยู่ตามทะเบียนบ้าน/บัตรประชาชนผู้ขอ/ที่ตั้งของนิติบุคคล.....	
จำนวน..... กระชัง/คอก	เนื้อที่ประมาณ.....	ระบุ เพาะเลี้ยง/เลี้ยง/ทดลอง ตามด้วยชนิดสัตว์น้ำ.....	ตารางเมตร ในที่จับสัตว์น้ำ.....
ประเภทที่สาธารณประโยชน์ที่.....	ระบุ ชื่อที่จับสัตว์น้ำ (แม่น้ำ/คลอง/อ่างเก็บน้ำ ฯลฯ).....	ซึ่งอยู่ในหมู่ที่.....	ระบุ ที่ตั้งของพื้นที่อนุญาตตามที่จังหวัดเห็นชอบ.....
อำเภอ..... จังหวัด.....	ได้ ตามแผนที่แนบท้ายหนังสืออนุญาตนี้.....		

ผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขรัฐมนตรีตามประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ว่าด้วยการอนุญาตให้ทำการประมงหรือเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำประเภทที่สาธารณประโยชน์ ออกตามความในพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ๒๔๙๐ ลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๓ และเงื่อนไขตามระเบียบกรมประมง ว่าด้วยยื่นคำขอและการอนุญาตให้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำประเภทที่สาธารณประโยชน์ พ.ศ. ๒๕๕๔ รวมทั้งต้องปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องและเงื่อนไขท้ายหนังสืออนุญาตนี้ อย่างเคร่งครัด

หนังสืออนุญาตฉบับนี้ ให้มีอายุใช้ได้จนถึงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

(ลงชื่อ)..... ผู้อนุญาต

(...อธิบดีกรมประมง/ผู้ทำแทน...)

ตำแหน่ง.....

ตามที่อธิบดีอนุญาตแต่ไม่เกิน ๓ ปี และ ไม่เกิน ๕ ปี กรณีการทดลองทางวิชาการ

เงื่อนไข (เพิ่มเติม นอกเหนือจากที่ระบุไว้ในระเบียบกรมประมง ตามที่คณะกรรมการฯ กรมประมงเห็นชอบ)

.....

.....

.....

.....

.....

คำสั่งกรมประมง

ที่ ๑๘๒/ ๒๕๕๕

เรื่อง แต่งตั้งคณะทำงานจัดทำคู่มือการปฏิบัติงานตามระเบียบกรมประมงว่าด้วยการยื่นคำขอและการอนุญาตให้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำประเภทที่สาธารณประโยชน์ พ.ศ. ๒๕๕๔

ตามที่กรมประมงได้ออกระเบียบกรมประมง ว่าด้วยการยื่นคำขอและการอนุญาตให้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำประเภทที่สาธารณประโยชน์ พ.ศ. ๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๔ และประกาศกรมประมง ลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๔ เรื่อง หลักเกณฑ์การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำประเภทที่สาธารณประโยชน์ เพื่อใช้เป็นมาตรการควบคุมและจัดระเบียบการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในสาธารณประโยชน์โดย มอบให้เจ้าหน้าที่ถือปฏิบัติเป็นมาตรฐานในการพิจารณาอนุญาตให้เกิดความเหมาะสมต่อสภาพแวดล้อมและศักยภาพของแหล่งน้ำในแต่ละท้องที่ นั้น

ดังนั้น เพื่อให้การยื่นคำขอและการอนุญาตให้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำประเภทที่สาธารณประโยชน์ ตามระเบียบและหลักเกณฑ์ที่กรมประมงกำหนด เกิดผลสัมฤทธิ์มีประสิทธิภาพและเป็นไปในแนวทางเดียวกัน อาศัยอำนาจตามความใน มาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จึงแต่งตั้งคณะทำงานจัดทำคู่มือการปฏิบัติงานตามระเบียบกรมประมงว่าด้วยการยื่นคำขอและการอนุญาตให้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำประเภทที่สาธารณประโยชน์ พ.ศ. ๒๕๕๔ ประกอบด้วย

๑. ผู้อำนวยการสำนักบริหารจัดการด้านประมง	ประธานคณะทำงาน
๒. ผู้อำนวยการสำนักวิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืด หรือผู้แทน	คณะทำงาน
๓. ผู้อำนวยการสำนักวิจัยและพัฒนาประมงทะเล หรือผู้แทน	คณะทำงาน
๔. ผู้อำนวยการสำนักวิจัยและพัฒนาประมงชายฝั่ง หรือผู้แทน	คณะทำงาน
๕. ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาและถ่ายทอดเทคโนโลยีการประมง
หรือผู้แทน	คณะทำงาน
๖. ผู้อำนวยการกองนิติการ หรือผู้แทน	คณะทำงาน
๗. ผู้อำนวยการสำนักงานตรวจราชการกรม	คณะทำงาน

๘. ผู้อำนวยการส่วนอนุญาตและกำหนดมาตรการประมง	คณะทำงานและ
สำนักบริหารจัดการด้านการประมง	เลขานุการ
๙. หัวหน้าฝ่ายทะเบียนและอนุญาตทำการประมง	คณะทำงานและ
สำนักบริหารจัดการด้านการประมง	ผู้ช่วยเลขานุการ
๑๐. หัวหน้าฝ่ายกำหนดมาตรการด้านการประมง	คณะทำงานและ
สำนักบริหารจัดการด้านประมง	ผู้ช่วยเลขานุการ

โดยให้คณะทำงานที่ได้รับแต่งตั้งมีหน้าที่ ดังนี้

๑. ทบทวนพิจารณาศึกษาและกำหนดแนวทางการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามระเบียบและประกาศที่กรมประมงกำหนด
๒. จัดทำร่างคู่มือการปฏิบัติงานตามประกาศและระเบียบกรมประมงว่าด้วยการยื่นคำขอและการอนุญาตให้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำประเภทที่สาธารณประโยชน์ พ.ศ. ๒๕๕๔ เสนอขอความเห็นชอบจากอธิบดีกรมประมงเพื่อประกาศใช้ต่อไป
๓. ประชุมชี้แจงขั้นตอนและประชาสัมพันธ์แนวทางปฏิบัติแก่ผู้เกี่ยวข้องต่อไป
๔. พิจารณาดำเนินการอื่นๆ เพื่อให้การจัดทำคู่มือการปฏิบัติงานฯ สำเร็จลุล่วงทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

(นายวิมล จันทรโรทัย)

อธิบดีกรมประมง

